

ДАНІЛ СТЕЦЮК – ЧЕМПІОН ВСЕСВІТНІХ ІГОР

C.10

21 липня 2022 року №29

KAZATIN.COM

ОЧЕВИДЦІ ПРО РАКЕТНИЙ УДАР ПО ВІННИЦІ

C.4

БРУДНА, АЛЕ ПИТНА?

►Публікація про результати дослідження води з водогону у нашій громаді викликала шквал негативних коментарів та навіть докорів. Мовляв, як чорна, брудна вода може бути питною

►Фахівці козятинського відділу контролю та профілактики хвороб пояснили, чому, не дивлячись на колір та запах води, всі проби за санітарно-хімічними та мікробіологічними показниками відповідають нормативам

C.2

ЗІБРАЛИ НА КВАДРОКОПТЕР

►Військовим із Козятини, які зараз на передовій, був потрібен дрон. Волонтер Сергій Сиваківський оголосив через соцмережі збір коштів. Менш ніж за два тижні вдалося назбирати більше ста тисяч гривень

C.3

ЛУНАЄ СИРЕНА — НА ВИХІД

►Відтепер на час повітряної тривоги працівників та відвідувачів установ, підприємств та організацій повинні евакуювати. Відповідний наказ підписав Сергій Борзов. Пояснюємо, кого це правило стосується

C.5

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

БРУДНА, АЛЕ ПИТНА? ЧОМУ ЧОРНА ВОДА ВІДПОВІДАЄ НОРМАТИВАМ

Актуально ■ Публікація про результати дослідження води з водогону у нашій громаді викликала шквал негативних коментарів та навіть докорів. Мовляв, як чорна, брудна вода може бути питною. Фахівці козятинського відділу контролю та профілактики хвороб пояснили, чому, не дивлячись на колір та запах води, всі проби за санітарно-хімічними та мікробіологічними показниками відповідають нормативам

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Мешканці Козятина мало не щодня бачать, як із кранів у їхніх оселях замість прозорої води тече чорна, смердюча каламуть. Це одна із найбільших проблем нашого міста. Пити таку воду неможливо, тож люди або беруть воду з криниць, або купують талу. А днями спеціалісти козятинського відділу контролю та профілактики хвороб повідомили нашому виданню результати останніх досліджень води з водогону, чим ошелешили містян — всі проби відповідають нормативам. Під публікацією «Досліджували «Талу воду» та воду з водогону. Які результати?» у соцмережі та на сайті нашого видання козятинчани почали висловлювати своє обурення. Наприклад, Едуард Шахнін написав: «З якого часу, смердюча вода з водогону стала нормою?» Це саме питання поставив і Геннадій Ткачук, мовляв, якщо в крані питна вода, яка тоді буде брудна?

Рита Гордійчук написала, що

вода в крані інколи такого кольору, що і кави не потрібно заварювати. А Олег Козачук запитав, як та смердюча муть, що тече з наших кранів може відповідати всім нормам?

Були і коментарі, де звинувачували журналістів у недостовірності інформації. До прикладу, Василь Мандзюк написав: «Якщо та вода така корисна і нормальна, то запропонувати лабораторії не проби брати, а випивати стакан води з крана при журналістах. І журналістам запропонувати ту живу водичку скуштувати, може тоді перестануть херню писати? Складається таке враження, що всім, хто має вирішувати питання з якістю тієї води та її тарифом, пороблено і це задоволено». Разом з тим Василь також запитав, якщо з крана питна вода летить, то чого все місто з бутлями по місту бігає, даючи немалу виручку «Талій воді». «Мабуть наші люди не привичні до питної води з крана та ще й перебирають харчами?» — написав чоловік у коментарях.

Ми поспілкувалися з фахів-

Якість води в кранах — одна із найбільших проблем нашого міста. Часто вона брудна і смердюча. Тож люди або беруть воду з криниць, або купують у бутлях

цями відділу, аби ті детальніше розповіли та пояснили, де саме брали воду, як робляться дослідження, та головне, як брудна вода може бути придатною для пиття? Розповідаємо по порядку.

Проби з водогону беруться у різних мікрорайонах нашої громади. На момент останньої перевірки (з 15 червня по 13 липня), її відбирали на вулицях Перемоги, Космонавтів, Грушевського та Щасливій.

Звісно, є багато різних чинників, які впливають на воду. Один із головних — стан водогінної системи. Не секрет, що у нас вона, м'яко кажучи, застаріла.

— Десь труби новіші, десь старіші, десь змінювались, а десь — ні, — кажуть спеціалісти козя-

тинського відділу контролю та профілактики хвороб. — В тих будинках, де труби позамінювали, там немає тої чорної, темної та зеленої води. Є багатопокрів'я, де голови ОССБ змінювали труби, тому там вода з кранів тече не чорна. Ми досліджуємо воду на мікробіологічні та санітарно-хімічні показники. Вода проходить хлорування, проходить обробку, тому в епідеміологічному відношенні вона безпечна. До слова, бувають випадки, коли наші військові набирають воду з річки, вона теж такого кольору, що не скажеш, що вона питна. Але коли туди кинути таблетку знезараження, цю воду можна пити. Тобто, зовнішній вигляд води, те, що ми бачимо, не за-

вжди може говорити про мікробіологічний склад.

Разом з тим, фахівці відділу наголосили, що вони аналізують безпеку води в епідеміологічному відношенні. І якщо вона прийшла якісне знезараження, мікробів там немає. Тому така вода безпечна.

— Звичайно, це біда нашого міста. У нас водозабір поверхневий і влітку, коли приходить спека, відбувається цвітіння водойми, — стверджують у відділі контролю та профілактики хвороб. — Вода набуває певного кольору і запаху. Але це питання можна вирішити тільки бурінням свердловин і переходом на водопостачання зі свердловин, а не з поверхневої водойми.

Новий постачальник газу: відповіді на 8 найпоширеніших запитань

Із 1 травня усі козятинчани автоматично стали клієнтами «Нафтогазу». Тож тепер за спожиті куби треба сплачувати новій компанії. Раніше рахунки нам приходили від «Вінницязгаз Збут», нині їх надсилають «Нафтогаз». Новий постачальник дав відповіді на найпоширеніші запитання користувачів. Їх опублікували на сайті Вінницької обласної військово-цивільної адміністрації.

ЧИ ПОТРІБНО ПОДАВАТИ ДОДАТКОВІ ДОКУМЕНТИ ДЛЯ ПЕРЕХОДУ?

Ні, тому що перехід від попереднього постачальника до нового відбувся автоматично. Водночас споживачам радять звернутися до контакт-центру Товариства для уточнення контактної інформації.

ЧИ ЗБЕРЕГЛИСЯ ПІЛЬГИ ПІСЛЯ ЗМІНИ ПОСТАЧАЛЬНИКА?

Так. Зміна постачальника жод-

ним чином не вплинула на пільги споживача.

ЯКОЮ БУДЕ ВАРТІСТЬ ГАЗУ?

Усі побутові споживачі отримують газ відповідно до річного тарифного плану «Фіксований». Ціна за один куб становить 7,96 грн (з ПДВ, але без вартості транспортування). Така ціна діятиме щонайменше до 1 травня 2023 року.

З ЯКОЇ ДАТИ ПОТРІБНО ОПЛАЧУВАТИ РАХУНКИ?

Розрахунок за газ, спожитий з 1 травня 2022 року, потрібно здійснювати на рахунки «Нафтогаз України». Платити за газ, спожитий до 30 квітня 2022 року, треба на рахунки попереднього постачальника, себто «Вінницязгаз Збут».

ЩО РОБИТИ З ПЕРЕПЛАТОЮ ЗА СПОЖИТИЙ ГАЗ?

Потрібно звернутися до попереднього постачальника, у на-

шому випадку, це «Вінницязгаз Збут»:

- написати заяву на повернення переплати;

- додати копію паспорта (1–6 сторінки), ідентифікаційного номера, квитанції про помилкову оплату, довідку з банку з реквізитами карткового рахунку (може бути автоматично згенерована у мобільному додатку банку, повинна містити IBAN карткового рахунку);

- надіслати пакет документів на адресу для листування попереднього постачальника.

Водночас у «Нафтогазі» наголошують, що дієвого механізму переведення коштів між компаніями не існує

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ПОПЕРЕДНІЙ ПОСТАЧАЛЬНИК ПРОДОВЖУЄ НАДСИЛАТИ РАХУНКИ?

Споживачі будуть отримувати два окремі рахунки.

- від «Нафтогаз України» за спожитий газ.

- від місцевого оператора газорозподільних мереж за транспортування, у нашому випадку це «Вінницязгаз».

Водночас споживачів просять інформувати про зловживання з боку попередніх газопостачальних компаній. Наприклад, якщо вони продовжують надсилати рахунки чи вимоги оплатити послуги споживання газу, починаючи з 1 травня 2022 року. Про такі випадки «Нафтогаз України» просить повідомляти листом на електронну адресу client@gas.ua.

ЧИ ЗБЕРІГСЯ МІЙ НОМЕР ОСОБОВОГО РАХУНКУ?

Ні, тому що компанії використовують різні інформаційні системи.

Дізнатися номер особового рахунку можна:

- на сайті www.gas.ua на сторінці «Дізнатись номер рахунку»;

- у чатботах GASUA у Viber, Telegram та NaftogazGasSupply у Facebook Messenger;

- на квитанції, яку доставить Укрпошта;

- у контакт-центрі Товариства за номерами: +38 066 300 2888; +38 098 300 2888; +38 093 300 2888.

ЯК СПЛАТИТИ ЗА СПОЖИТИЙ ГАЗ?

Онлайн:

- в особистому кабінеті споживача на my.gas.ua;

- у чатботах GASUA у Viber, Telegram та NaftogazGasSupply у Facebook Messenger;

- через сайти та мобільні застосунки банків;

- за допомогою платіжних систем (Portmone, LiqPay, EasyPay, iPay).

Особисто:

- через платіжні термінали самообслуговування;

- у відділеннях банку, Укрпошти або «Нової пошти».

ПОНАД СТО ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ЗІБРАЛИ НА КВАДРОКОПТЕР

Приклад ■ Військовим із Козятина, які зараз на передовій, був потрібен дрон. Волонтер Сергій Сиваківський оголосив через соцмережі збір коштів. Менш ніж за два тижні завдяки небайдужим людям вдалося назбирати більше ста тисяч гривень на техніку, яка стане очима наших воїнів і допоможе побороти рашистів

ОЛЕНА УДВУД

Військових із Козятина відправили на передову. Для виконання бойових завдань захисникам був потрібен дрон. Ця техніка не передбачена штатним укомплектуванням, тож її доводиться купувати за власні кошти. Захисники звернулися за допомогою до волонтера Сергія Сиваківського. Від початку повномасштабної війни він вже не раз збирав кошти, завдяки чому вдалося придбати автомобіль, який відправили на передову, сушарки для виготовлення сухих борщів нашим військовим. Волонтер відгукнувся на прохання військових.

— Чесно кажучи, ми скептично це сприймали, — зізнається Сергій Сиваківський. — Тому що це велика сума: орієнтовно від 90 до ста з чимось тисяч гривень. Але вирішили все ж таки ризикнути. Із Олексієм, який звернувся до мене, і його керівництвом ми погодили, який це буде орієнтовно дрон, яка буде ціна. Була велика ймовірність того, що ми не зберемо всю суму, тому ми домовилися, що у такому разі придбаємо запасні частини до інших дронів, можливо батареї.

На своїй сторінці у Фейсбук Сергій Сиваківський опублікував допис, у якому написав, що збирає кошти на квадрокоптер для наших земляків. Паралельно з ним кошти збирав також Андрій Харитонов, який раніше був волонтером, а нині військовий.

— Як правило, у нас в Козятині активні люди, — каже Сиваківський. — Усі попередні збори коштів завершувалися менше, ніж за два тижні. Ми бачимо, що

в останній момент вже здається, що у всіх фінансові можливості закінчуються, але підключаються люди, організації, структури, які допомагають назбирати потрібну суму.

Андрій Харитонов назбирав 36 674 гривень, на картку Сергія надійшло 34,4 тисячі гривень. Ще 10 тисяч збрала Ольга Пирогова і перерахувала на рахунок Сергія. Та цих коштів все одно не вистачало. І тоді трапилося чудо.

— У неділю я назбирав 36 тисяч і воно вже мало збирається, — продовжує волонтер. — Я пішов до церкви, за своє попросив.

— У нас в Козятині активні люди, — каже Сиваківський. — Усі попередні збори коштів завершувалися менше, ніж за два тижні

Підійшов до Святого Миколая, поставив свічку, кажу: «Святий Миколай, допоможи мені назбирати кошти на цей квадрокоптер». Знаєте, коли просиш, ти ж сподіваєшся, але коли наступного дня тобі приходить на картку одразу декілька десятків тисяч і ти збираєш повну суму, ти думаєш, що ти чекав, що тобі допоможуть, але що так швидко — ні. Мені було дуже приємно. Я завжди пишу на Фейсбук, що дякуючи Богу і людям нам вдається збирати кошти.

Долучилася до збору громадська організація «Козятинська нова громада», перерахувавши 30 тисяч. Загалом на рахунки на-

Волонтер Сергій Сиваківський (у центрі) вже не вперше організовує збір коштів на потреби наших військових. Цього разу він допоміг захисникам зібрати гроші на закупівлю квадрокоптера

ших волонтерів надійшло трохи більше 102 тисяч гривень.

— Дякуємо за велику допомогу, яку надає громада для військових, — каже військовий Олексій. — Бо дрон — це фактично очі військових. В умовах теперішньої війни це дуже важливо, бо противник застосовує різні технології, схованки, а дрон зверху бачить положення противника.

— Ми дуже вдячні нашим волонтерам, — включається в розмову військовий Артем. — Ми виходили і на державні фонди, такі як «Повернись живим», Фонд Притули, але оскільки це досить глобальні фонди, не локальні, отримання допомоги від них розтягнулося б у часі. А у нас часу було обмаль, буквально лічені тижні. Лише завдяки нашим волонтерам ми отримали круті засоби, які дозволять зберегти життя і максимально ефективно виконувати поставлені завдання вищого керівництва.

Тепер докладуть ще трохи коштів і придбають для наших захисників квадрокоптер DJI Mavic 3. Він має більше запасних частин і додаткову батарею, що полегшить використання техніки.

— На одній батареї дрон літає орієнтовно 40 хвилин, — по-

яснює Сергій. — За цей час він пролітає до 6 кілометрів. Це дрон для ближнього спостереження. Уявімо собі, що одна батарея в дроні, вона розрядилася. Поки її зарядили, коли це буде наступний зліт? А філософія підрозділу така — брати все одностипне, щоб до нього мати запасні частини і комплектуючі. Тому придбаємо цей мавік, у них уже є дрон такої моделі. Щоб була взаємозамінність запасних частин.

— Треба розуміти, що з цими апаратами рашистська сторона вміє боротися, — додає Артем. — У них є засоби радіоелектронної боротьби, так звані РЕБи, через що ми втрачаємо ці дрони. Звичайно, ми бережемо їх як зіницю ока, але це як і автомат, як і будь-який засіб — він ламається і може знищуватися противником. Тому потрібен певний запас. Якщо є тільки один дрон, він зламався і ти залишаєшся взагалі без очей — це біда. Тому треба, щоб залишився хоча б один запасний, який може після втрати піднятися в повітря і продовжувати виконувати поставлені задачі.

Окрім квадрокоптера нашим військовим потрібен ще тепловізор. Тож волонтери планують оголосити ще один збір, аби

придбати для захисників прилад нічного бачення.

— Не секрет, що у нічну пору дрг-підрозділи ворога починають шупати нашу оборону, — пояснює Артем. — Тому щоб вночі контролювати переміщення і взагалі фіксувати переміщення й знищувати ворога, нам потрібні такі засоби. Це необхідно в найкоротші терміни, тому що ми вже там. Ми оголошуємо збір і просимо допомогти небайдужим, тому що це наша громада. Це наші захисники, які не дають можливості просунутися нечисті сюди, до нас і дозволяють нам жити спокійно, працювати і максимально пришвидшити той час, коли ми виженемо ворога повністю.

— Ми будемо дуже вдячні, якщо люди зможуть нам допомогти зібрати кошти на тепловізор, — додає Сергій Сиваківський. — Тому що найкраща допомога — це допомогти повернутися всім додому цілими. У них є сім'ї, діти. Оскільки ми поки тут, в Козятині на місці, в тилу, ми б хотіли допомогти тим, хто на передовій.

Щойно збір стартує, ми повідомимо номер рахунку, на який можна буде перераховувати кошти.

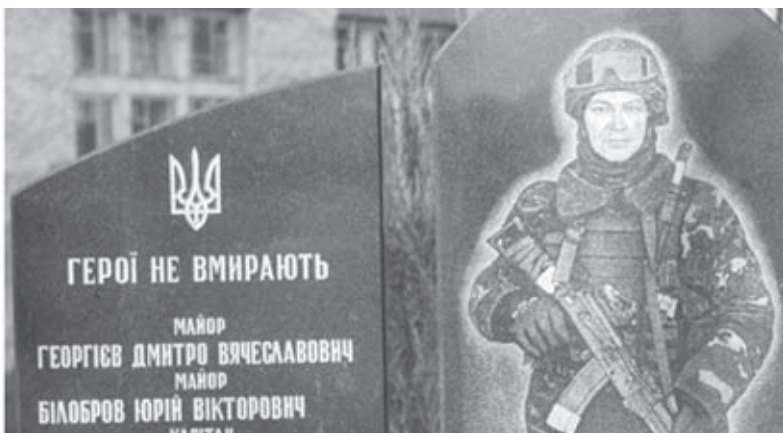
Вісім років тому війна забрала життя Володимира Чорноуса

Володимир Чорноус родом із Панасівки. Через рік після того, як він з'явився на світ, сім'я переїхала до Перемоги. Виховували хлопця дідусь із бабусею по батьковій лінії. Після закінчення Переможнянської школи Володимир поїхав до Харкова на навчання. Вступив до Університету Повітряних сил імені Івана Кожедуба. У 2009 році підписав контракт зі Збройними силами. Переїхав до Ужгорода, де одружився.

Коли почалася війна, пішов добровольцем на схід. Був коман-

диром зенітно-ракетного взводу роти вогневої підтримки. Через пів року боєць загинув. Під час виходу з району Луганського аеропорту наш земляк отримав поранення в голову. Сталося це 19 липня 2014 року. Йому було 25. Поховали Володимира Чорноуса у селі Козятині.

Військового посмертно нагородили орденом Богдана Хмельницького III ступеня, почесною відзнакою — нагрудним знаком «За героїзм та патріотизм», орденом «Почесний громадянин міста Ужгорода».

НА МІСЦІ ХРЕБТА — ДІРА. ОЧЕВИДЦІ РАКЕТНОГО УДАРУ У ВІННИЦІ

Трагедія ■ В четвер, 14 липня, у Вінниці пролунали вибухи. Влучання ракет було на площі Перемоги. У перші хвилини після трагедії, разом із надзвичайниками, медиками та правоохоронцями, постраждалим надавали допомогу і цивільні. Очевидці діляться сумними спогадами від побаченого

ЛАРИСА ОЛІЙНИК

14 липня, о 10.43 росіяни обстріляли Вінницю. Влучили у площу Перемоги: в Будинок офіцерів та в стоянку поблизу «Ювілейного». У результаті ракетної атаки 23 людини загинули, серед яких троє дітей. Ще дві жінки, від отриманих травм, померли у лікарні.

А з будівель найбільше постраждали Будинок офіцерів та Будинок побуту, куди безпосередньо влучили ракети. Випадкові перехожі, які знаходилися в епіцентрі місця події, розповіли про побачене.

ДИМ, ВОГОНЬ І ПАНІКА

Те, що по Вінниці вдарили ворожі ракети, зрозуміли мешканці ледь не з усіх куточків міста. Очевидці трагедії, які в момент прильоту знаходилися в епіцентрі подій, діляться своїми важкими спогадами.

— Стопи диму дали зрозуміти, що приліт відбувся в районі Будинку офіцерів, — каже вінничанин Сергій. — З неба летіли шматки гуми та уламки металу, в повітрі стояв їдкий запах диму.

Наблизившись до площі, Сергій побачив десятки авто у полум'ї. На вулиці стояли люди, яких охопив шок і па-

ніка. Хтось намагався втекти якомога далі від місця трагедії, хтось намагався знайти близьких серед хаосу.

— Потім почали з'являтися люди з пораненнями. Закри- вавлені, проте при свідомості, виходили з того пекла і просили допомоги, — сказав Сергій. — Рятувальники, поліція, медики намагалися робити все й одразу: гасити полум'я, ряту-

Людей охопив шок і паніка. Хтось намагався втекти далі від місця трагедії, хтось шукав близьких серед хаосу

вати поранених. Постраждалим допомагали й цивільні.

КРИВАВА ТРАГЕДІЯ

Далі почалося найважче — спроби врятувати важкопоранених і тих, хто майже не подавав ознак життя.

— Перед очима до цього часу стоїть образ пошматованого чоловіка, в якого шкіри на руках не було зовсім, замість обличчя — криваве місиво. Не знаю, чи вдалося його врятувати медикам, — із сумом згадав очевидець. — На площі біля Будин-

ку офіцерів також натрапили на чоловіка, який був при свідомості. Він, з блідим обличчям, повідомив, що не відчуває ніг. Оглядаємо його — здається цілий. Дивимось, а на оголеній спині, на місці хребта — глибока діра. Підбіг чоловік з аптечкою, цивільний. Питає, чим допомогти? Коли побачив рану, ледь не зомлів...

Ще одного чоловіка врятували, розказав Сергій.

— Той теж був при свідомості. На вигляд цілий, проте, чомусь, у калюжі корові. Виявляється уламок потрапив йому під руку і вразив артерію — фонтан крові, до прибуття медиків, військові зупиняли підручними засобами, — сказав очевидець подій.

Далі, розповідають очевидці, було зовсім важко — на задимленій площі почали знаходити заживо згорілих людей. Медики з вогнеборцями виносили із завалів трупи.

Допомагали з порятунком людей всі. За ноші з пораненими та загиблими хапалися і цивільні вінничани

Розповідь медика: «Після евакуації поранених залишилися тільки загиблі»

Вінницький хірург Богдан Журавель розказав, як пройшли перші хвилини після ракетного обстрілу Вінниці 14 липня. Він, у складі бригади швидкої, одразу поїхав у центр пекла.

— Через півтори хвилини після вибухів ми вже летіли на сиренах в епіцентр події. Я висунувся з вікна і гавкав на всіх, хто був на дорозі. На швидкості влетіли в димову завісу. Якщо чесно, переоцінили свої сили: від диму, запаху спалених тіл мене вивернуло. Ковтнув, бо часу, щоб виплюнути, не було, — розказав Богдан.

Лікар разом з іншими побіг у будівлю, аби дістати звідти поранених.

— Мене свиснула знайома лікарка, підбіг до неї та закривав-

леного чоловіка. У того чоловіка не було пахви та потилиці. А також пульсу, дихання та найбільш імовірно інших ознак життя. Але якісь ініціативні парубки без команди затагли його у машину швидкої. І це попри мої крики: «Куди, бл*ть, у нього несумісні!» Ще у машину, в якій приїхав Богдан Журавель, завантажили двох легкопоранених.

— Перев'язав жінку, а до третього пацієнта не дійшов. Машина скопила крен на повороті, так що довелося тримати важкопораненого. Так і передали до лікарні, — каже Богдан.

Коли чоловік повернувся на площу, то всіх поранених евакуювали. Залишилися тільки тіла загиблих.

— Побачив дитячі кістки в рамі від

машини. Не знаю, як взагалі можливо провести експертизу, коли лишаються кістки й колеса, — каже Богдан Журавель. — Відволокли тросом інший седан, щоб дістати доросле обгоріле тіло. На той час рукавиці вже порвалися, тому в момент перекидання залишків шматки тіла залізли мені під нігті. Тіло тріснуло навпіл і довелося переносити у два заходи.

У своїй розповіді хірург також розмірковує про жорстокість росіян:

— У багатьох народів існував звичай викреслювати рід злочинця цілком. Але з росіянами це неможливо, бо ледь не в кожному з нас тече хоча б краплина бл**ської російської крові, — підсумував Богдан після пережитого.

Як поводитися під час ракетних обстрілів. Інструкція для всіх

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, (RIA-ВІННИЦЯ)

Жахлива трагедія 14 липня показала, що ми не звертаємо увагу на повітряну тривогу. Ба більше, з власних спостережень побачив, що ми не знаємо, як діяти під час ракетних обстрілів та після того, як відбулись вибухи.

10.13 — звучить сигнал повітряної тривоги в додатку, а потім починають волати сирени у місті. На це ніхто не звертає уваги. Продовжуємо займатись своїми справами.

10.45 — на Замостянській, біля РАЦСу, почув свист над головою і потім гучні звуки вибухів. Падаю на землю. Перша думка — треба втекти у безпечне місце.

Озираюсь навколо, а у натовпу наче повністю зник інстинкт самозбереження: люди, які відійшли від першого шоку і не були залучені в рятувальних роботах,

продовжували стояти на вулиці. Намагались роздивитись, куди потрапила ракета, обговорювали подію з близькими та знайомими, фотографували стовп диму від пожежі на свої телефони.

Замостянська була заповнена людьми вщент. Склалося враження, що тут от-от почнуть святкувати День міста.

За інформацією з посібника Довідка. info ми всі вчинили помилку. Якби росіяни завдали повторний удар, то ця помилка коштувала б нам життів.

ЯКЩО ОБСТРІЛ ЗАСТАВ НА ВУЛИЦІ

Отже, найголовніше, припиніть ігнорувати сигнали повітряної тривоги! Якщо поруч є бомбосховище, укриття, то коли ви почули сирену — терміново туди спускайтесь, а не продовжуйте стояти на вулиці.

В укритті треба залишатися ще мінімум 10 хвилин після завершення обстрілу, адже існує загроза його відновлення.

Якщо під час ракетного обстрілу ви на вулиці, то негайно (2–3 секунди) дійте так:

Падайте на землю. Закрийте руками або долонями вуха та відкривайте рот: це врятує від контузії. Перечекайте перший обстріл лежачи, а далі ховайтеся в безпечному заглибленому приміщенні.

Не залишайтеся у під'їздах під арками та у підвалах панельних будинків або під стінами будинків із легких конструкцій. У жодному разі не ховайтесь біля всього, що може вибухнути чи впасти на вас.

Для укриття підійдуть підземні переходи, укриття, траншея, яма, широка труба водостоку

під дорогою, високий бордюр, каналізаційний люк, траншея чи канава (подібна до окопу) завглибшки 1–2 метри.

ЯКЩО ВИ У ТРАНСПОРТІ

Якщо обстріл застав вас у маршрутці, тролейбусі або трамваї, машині — слід негайно зупинити транспорт, відбігти від дороги в напрямку «від будівель та споруд» і залагти на землю.

Після закінчення обстрілу не поспішайте покинути укриття. Залишаючи місце притулку, не поспішайте розслабитися.

Добираючись до безпечного місця, обов'язково дивіться під ноги. Можна піднімати із землі жодних незнайомих вам предметів.

У жодному разі не приступайте до розбору завалів від ракет самостійно, чекайте фахівців з

аварійно-рятувальної служби, телефонуйте 102.

ЯКЩО ПІД ЧАС ОБСТРІЛУ ВИ ВДОМА

Завчасно, після того, як почули сигнал повітряної тривоги:

Вибирайте місце в кутку та недалеко від виходу з будинку, щоб миттєво залишити будинок у випадку попадання снаряда.

Ховайтесь у підвалі або іншому заглибленому укритті, між опорними стінами.

Пам'ятайте правило «двох стін». Від небезпеки вас має відділяти щонайменше дві стіни, бо одна, ймовірно, зруйнується від удару, а друга візьме на себе уламки стіни, віконного скла тощо. Тому ховайтесь безпечно у місці, яке розташоване за другою від фасаду опорною стіною. Зазвичай це тамбур, коридор або передпокій.

ЛУНАЄ СИРЕНА — НА ВИХІД

Важливо ■ Відтепер на час повітряної тривоги працівників та відвідувачів установ, підприємств та організацій повинні евакуювувати. Відповідний наказ підписав очільник Вінницької обласної військово-цивільної адміністрації. Пояснюємо, кого це правило стосується

ОЛЕНА УДВУД

Минулого тижня до Верховної Ради внесли законопроект, який вносить зміни до Кримінального кодексу України щодо порушень законодавства у сфері цивільного захисту, вчинених в умовах воєнного стану. Автори пропонують запровадити відповідальність для власників бізнесу та службових осіб підприємств, установ і організацій за ігнорування сигналів повітряної тривоги: штраф від 17 до 51 тисячі гривень, виправні роботи до двох років, обмеження чи позбавлення волі на строк до трьох років, якщо внаслідок ігнорування тривоги буде заподіяно шкоду здоров'ю людей.

Законопроект поки не розглядали, тим часом у деяких областях вже видали накази щодо необхідності евакуації відвідувачів під час повітряної тривоги. Зокрема, ще 11 липня такий наказ підписав очільник Хмельницької обласної військово-цивільної

адміністрації. А після трагічних подій у Вінниці, коли рашистська ракета поцілила мало не в середмістя обласного центру, наказ про проведення евакуації видав і очільник Вінницької ОВА Сергій Борзов.

У разі оголошення повітряної тривоги керівники підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності повинні повідомити своїх працівників та відвідувачів про повітряну тривогу та евакуювати їх до визначеного безпечного місця (в найпростіше укриття) або повідомити адресу найближчого укриття. Це стосується об'єктів, на яких перебуває одночасно 100 і більше осіб, об'єктів, які мають окреме приміщення, де одночасно перебуває 50 і більше осіб, будинків та споруд (окрім житлових) на два і більше поверхи, якщо на одному поверсі одночасно перебуває більше 25 осіб, а для одноповерхових будівель — більше 50 осіб на одному поверсі.

Фонд споруд цивільного захисту Козятинської громади нараховує 142 укриття. Переважна більшість із них — це звичайні підвали

Скільки укриттів є у нашій громаді?

Ще до початку повномасштабного вторгнення міська рада створила фонд споруд цивільного захисту. До нього входять 8 сховищ, 24 протирадіаційних укриття, 20 найпростіших укриттів, а також 90 підвальных приміщень. Списки усіх наявних укриттів можна знайти на сайті Козятинської міської ради у спеціальному розділі «Захист населення у воєнний період». Для зручності створили інтерактивну мапу, де нанесені усі адреси укриттів.

«Сховища та протирадіаційні укриття знаходяться на балансі підприємств та установ для укриття їх працівників, найпростіші укриття створені на базі підвальных приміщень закладів комунальної форми власності (навчальні заклади, заклади охорони здоров'я, соціального захисту, культури, адміністративні споруди). Керівники підприємств, установ, навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, голови ОСББ, старости старостинських округів (власники

вищезгаданих споруд) отримали доручення від Козятинського міського голови Тетяни Єрмолаєвої забезпечити захисні споруди спеціальним обладнанням, майном, інвентарем, інструментами, лікарськими засобами та медичними виробами, резервом води, продовольства та іншими засобами, необхідними для безпечного укриття, засобами зв'язку (по можливості доступність мобільного зв'язку та Інтернету)», — йдеться у повідомленні міської ради.

ЩО З ЦЬОГО ПРИВОДУ КАЖУТЬ ЧИТАЧІ? КОМЕНТАРІ З САЙТУ (публікуємо коментарі, зберігаючи орфографію дописувачів)

Volodymyr Skarga

Немає бомбосховищ, то хай би на вулицю не виганяли. По всій країні таке. Пане президенте, де ви?

Читач66

Куди бігти, якщо в нас немає ні одного належного укриття?

Марина Сковрунская

Спочатку скажіть, куди бігти? Де укриття?

Таня Драмарецька

В Козятині з центру зайнятості під час тривоги просто виганяють на двір.

Марія Прадун

Евакуацію куди, просто на вулицю, чи може у нас є бомбосховища?

Meni Mamont

Марія Прадун Микитенко по місту ще так сьак є бомбосховища, а ось сільське населення залишене у керівництва на виживання

Уся надія на хімію

ОЛЕНА УДВУД

Олені Сорочинській 52 роки. Сповнена радості, вона насолоджувалася своїм життям, допоки у двері не постукала страшна хвороба. Почути діагноз «онкологія» було як сніг на голову як для Олени, так і для її доньок. Адже жінка до цього ніколи не мала серйозних проблем зі здоров'ям.

— Ми дізналися про це в кінці листопада 2020 року, — розповідає Марина, донька Олени Сорочинської. — У мамі були симптоми: її допікали болі, спазмувало. Думали, що на нервах спочатку. Як зазвичай, ми ж зразу не йдемо до лікаря. Але щоб її довгий час турбувало, то ні. Потім вона стала різко худнути. Ми за неї — і в лікарню. А там вже обстеження, гістологія. Нам сказали спочатку, що рак прямої кишки, а після операції сказали, яка стадія. У мамі четверта стадія, але лікарі кажуть, що шанс ще є. Тому що четверта — не остання. Вони ще

діляться на категорії.

Рідні припускають, що хвороба могла з'явитися на фоні стресу. Олена все життя пропрацювала у районному собезі, завжди гарно ставилася до людей і допомагала, чим могла. Потім жінка потрапила під скорочення. Коли втратила роботу, почалися проблеми зі здоров'ям. Козятинчанка вже перенесла три операції

— У мамі була необхідність кишківника, тому їй виводили стоми, — продовжує Марина. — Потім була друга операція з видалення пухлини із самого осередку. Потім їй зашили стоми. Після цього стало гірше, бо їй щось там заділи. Це вже в Києві нам сказали. Тому вона деякий час відходила. Мама була дуже худа, майже 43 кілограми. Її не дозволяли хімію, тому що вона б її не перенесла. Хоча її треба було робити. Вона втратила час.

Рідні хотіли відправити жінку на лікування за кордон. Пробували знайти волонтерів, щоб вивез-

ти Олену в Чехію чи Польщу. Але так і не знайшли нікого, хто б міг допомогти. Та й виявилось, що за кордоном було б не краще, бо за одним тільки КТ треба вичекати чергу в три місяці.

Лікарі сказали, що вчетверте оперувати Олену вже не будуть. Метастази пішли в печінку, легені та селезінку, видалити їх повністю неможливо. Уся надія на хіміотерапію. До цього Олена вже пройшла 12 курсів хімії. Перед цим, після другої операції, був і курс радіотерапії. Зараз жінці виписали ще шість курсів хімії. Один вже позаду. Переносить його козятинчанка дуже важко — препарати значно сильніші, її постійно нудить, піднімається температура. Перед цим довелося приймати дорогі препарати, які замовляли з Польщі, щоб набрати м'язову масу.

— Проходимо ми хімію у Вінниці, — каже Марина. — Мама трошки пройдеться і нема сили. І психологічно вона вже така, що

На фото ліворуч Олена до того, як почала хворіти. Через онкологію жінка дуже схудла

опускає руки чи що, я не знаю. Але вона старається. Мама в нас сильна духом людина, хоч і носить все в собі, мовчазна. Зараз вона ще на своїх ногах і до внуків приходить. Тому ще боремося.

На лікування йде багато грошей. Одна хіміотерапія виходить щонайменше 6–7 тисяч гривень. І це без медикаментів, які при-

писують, щоб приймати вдома. Родина вже вичерпала свої фінансові можливості, тому звертається за допомогою. Важлива кожна гривня.

— Ми дуже вдячні людям, які допомагають, — каже Марина.

Реквізити: картка ПриватБанку 4149 4991 1678 8843 Сорочинська Олена Віталіївна

«ВІД ВБИВЧИХ РАКЕТ У ВІННИЦІ МЕНЕ ЗАХИСТИВ НАТОВП ЛЮДЕЙ»

Небезпека ■ Вікторія, мабуть, не єдина козятинчанка, яка пережила події 14 липня, перебуваючи у Вінниці. В шоковому стані вона приїхала додому, але з твердою думкою, що більше ніколи не буде ігнорувати повітряну тривогу

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулий четвер у нашої землячки мав бути багатообіцяючим у вирішенні її особистих справ. До Вінниці близько 8-ї ранку її підвіз кум подружки Єлизавети. Додому вона планувала повертатися електричкою після 14-ої години.

О 10.13 прозвучала сирена повітряної тривоги. Водій маршрутки, в якій їхала наша землячка, зупинився і всі пасажери вийшли на вулицю. Вікторія, як багато інших пасажирів, не стали чекати відміни тривоги, адже їй залишлось проїхати до місця пересадки всього одну зупинку.

— Коли я прийшла на площу Перемоги, то там було дуже багато людей. Найважливішу справу я вже вирішила. Час терпить, щоб проїхати більш комфортно, сяду в наступний тролейбус — думала я. Відійшла в тінь від будинку і чекала. Тільки натовп людей, що стояли на зупинках, різко оживився. Я лише потім зрозуміла, що та лавина людей тікала від ракет, що наближалися, — сказала вона.

Натовп підхопив Вікторію із собою. За спинами пролунали вибухи.

Вікторія не бачила наслідків запуску ракет. Калібри, які запустили по мирній Вінниці з підводного човна чорноморського флоту, вбили і поранили біль-

ше сотні українців, пошкодили близько 50 будинків і спалили більш, як 40 автовок.

Не бачила Вікторія водіїв, які згоріли заживо в автобусах. Не бачила, як летять з неба шматки скла і понівеченого металу. Вона йшла пішки на вокзал та, дочекавшись електрички, приїхала додому.

— Я не бачила того жахіття, що бачили вінничани і гості Вінниці. Але все це чомусь стоїть перед моїми очима, — каже Вікторія і додає: — В тому що у Вінницькій трагедії стільки загиблих — ми трохи винні самі. Три місяці наше ППО ракети рашистів успішно збивало і ми надіялись, що нічого вже не прилетить.

На другий день після теракту у Вінниці Вікторія вирішила йти до міської ради і запитати, де те безпечне місце в її мікрорайоні, де можна сховатися від ракетних атак ворога? Адже місцева влада відповідальна за стан приміщень, де люди можуть укритися після оголошення повітряної тривоги. Люди мають знати, де перекрити небезпеку.

— Знаєте, я приходила до міської ради, але вже нічого не запитувала. Бо побачила, що у них такі самі проблеми, як у багатьох козятинчан. Про що запитувати? Під час повітряної тривоги працівники міської ради вийшли її перекрити на вулицю. Наше місто в плані укриттів нічим не відрізняється від інших міст України.

Медичний діагностичний центр вигорів вщент. Пошкоджено більше 50 будинків довкола епіцентру обстрілу. 25 людей загинуло, сотні отримали поранення

\$15 000 за ліквідацію. Оголосили полювання на командира, що спрямував ракети на Вінницю

НАТАЛІЯ ГОНЧАРУК

Три крилаті ракети «Калібр» до нас прилетіли із Севастополя. І зараз у Криму начебто розпочали «полювання» на російського командира, який наказав бомбити Вінницю. Про це повідомила 72-а окрема механізована бригада (ОМБр) імені Чорних Запорожців. Інформацію з оголошенням поширили ще ряд телеграм-каналів і видань.

Інформують, що на території тимчасово окупованого Кримського півострова розшукують командира окремого дивізіону підводних човнів флоту РФ Анатолія Варочкіна, як такого, що наказав обстріляти Вінницю крилатими ракетами. За голову цього росіянина народні месники готові заплатити 15 тисяч доларів.

Також радник міністра МВС Антон Геращенко опублікував

ім'я російського злочинця, за наказом якого здійснили пуски ракет 14 липня по Вінниці.

«Це вбивця 4-річної Лізи з Вінниці та ще більш ніж 20-ти вінничан — командир окремого констанського ордену ушакова І ступеня дивізіону підводних човнів чорноморського флоту, капітан І рангу анатолій варочкін. Саме він командує підводним човном, з якого загинув путінських убивць випустив ракети по мирних жителях Вінниці», — написав Геращенко.

До речі, гендиректор російського підприємства-виробника ракет «Калібр», якими вдарили по Вінниці, досі не під санкціями. Таких виробників, як повідомило Національне агентство з питань запобігання корупції, ще чотири.

Два десятки людей, що можуть бути навідниками, затримали вінницькі правоохоронці одразу після трагедії, щоб перевірити і

опитати. Згодом з'явилася інформація про перевірку трьох сотень ймовірних причетних до коригування обстрілу.

А аналізуючи новини в мережі, бачимо, що російські представники тричі змінювали версію про наслідки свого ракетного удару по Вінниці. Одразу ж після вибухів пропагандисти заявили про знищення групи націоналістів у Будинку офіцерів. Згодом була заява про знищений там склад боєприпасів. А 16 липня міноборони країни-окупанта заявило про знищення керівного складу Повітряних сил...

«Чого варті заяви агресора, ми бачимо у їхній статистиці, де вони говорять про втрати українського війська. Вони уже «знищили», як мінімум три українських армії», — цитуємо речника Командування Повітряних сил Юрія Ігната.

Це — анатолій варочкін, вбивця вінничан. За голову цього росіянина народні месники готові заплатити 15 тисяч доларів

«КОМСОМОЛЬСЬКИЙ НАПРЯМОК» ПРИБЕРУТЬ, А ГРАФІК УЖЕ Є

Ситуація ■ На гарячу лінію газети «RIA-Козятин» звернулися козятинчани, які повідомили, що на автостанції, що на вулиці Довженка, автобуси їздять, як кому хочеться, немає жодного графіка. Та й сама автостанція працює лише до 16.00. Чому це так — розбиралися наші журналісти

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У понеділок, 18 липня, на автостанції ми зустрілися з Олегом, одним із тих, хто повідомив про проблему.

— Що це за автостанція, яка припиняє свою роботу о 16 години? Ми не говоримо про те, що для зручності пасажирів автостанція має бути десь поруч із вокзалом. Але що це за автостанція, яка припиняє свою роботу, коли у людей ще робочий день не закінчився? Як добратися додому селянам, що працюють у місті? — запитує козятинчанин.

Подивіться на напис «Комсомольський напрямок» на платформі № 1, — продовжує свою розповідь Олег. — У зв'язку з декомунізацією нашому Комсомольську повернули історичне ім'я Махнівка, то чому на автостанції ще досі висить «Комсомольський напрямок»? Якщо на Полтавщині придумували аббревіатуру, щоб обійти закон і не змінювати Комсомольськ, як це пропонував місцевий вчитель Горішніх Плавнів, то у нас такої потреби немає. Є Махнівка — значить напрямок Махнівський. Навіщо нам напрямок не існуючого населеного пункту?

Зі сказаним Олегом ми погодились, але для повної ясності

потрібно було вислухати думку перевізника.

Наступного дня ми ще раз приїхали на автостанцію. Перевізник вже розмістив новий графік курсування автобусів на Вівсяники і Сошанськ. Там чорним по білому було написано, що з 18 липня на Вівсяники автобус курсуватиме три рази на добу: о 6.00, 11.00 та 15.00. На Сошанськ о 6.00, 12.00 та 16.00 години.

Коли ми зайшли у касовий зал, до нас підійшла диспетчер, адміністратор і касир в одній особі Людмила Годинник. Вона пояснила, що зміна графіка автобусів пов'язана була з тим, що на Вівсяники і Сошанськ автобус буде ходити замість двох рейсів тричі на добу. На Вівсяники автобус курсуватиме у вівторок та четвер, а на Сошанськ буде курсувати в понеділок, середу, п'ятницю та суботу. Крім того, щоденно буде їздити автобус до Самгородка через Йосипівку, час відправлення о 6.30 та 12.10. Всі інші маршрути відправляються з центру міста і заїжджатимуть на автостанцію для посадки пасажирів. На запитання, чому автостанція працює тільки до 16 години, вона відповіла, що автостанція лише посередник між перевізником і пасажиром.

— Наша задача продати пасажирів квиток, об'явити час посад-

Коли тут відкрили автостанцію — на ній гуло, як у вулику. Зараз пасажирів практично немає

ки і час відправлення автобуса. До 16 години автостанція працює не від хорошого життя, а через відсутність пасажирів. Коли буде пасажиропотік, тоді й автобуси протягом доби будуть довше курсувати. Проблема не у відсутності автобусів, а в тому, що пасажирів немає, — пояснила Людмила Годинник.

Виходить, що якби перевізники вчасно розмістили повідомлення про зміну часу в графіку відправлення автобусів, то й незадоволення козятинчан би не було.

Наостанок ми нагадали адміністратору, що пасажирам не подобається, що ще досі на автостанції біля платформи № 1 значиться комсомольський напрямок.

— Якщо пасажирам це настільки важливо, то завтра скажу своєму чоловіку і він зніме табличку з направленням не існуючого населеного пункту, — сказала адміністратор автостанції

Ось такий графік розмістив перевізник на автостанції ранком 19 липня

На Дні села зібрали понад 13 тисяч на підтримку ЗСУ

Щороку 12 липня, в день Святих Апостолів Петра і Павла, у Білопільці відзначалося престольне свято і день громади, яке проходило весело та жваво. Цьогоріч, відзначення цієї події відбулося в іншому форматі: громада провела патріотичну акцію «З Україною в серці, з вірою у ЗСУ».

Акція розпочалася ліричними словами про життя рідного краю, спокій якого порушила війна. Канвою свята була любов до України та захист українського народу мужніми воїнами. Пронизливі виступи учасників художньої самодіяльності торкалися всіх присутніх у залі. Зачарували своїм співом гурт «Селищаночка» та дитячий дует із с. Селище. Розчулили усіх присутніх своїм виконанням вокалісти Мирослава Зіневич та Володимир Афанасьєв. Також прем'єру своєї пісні «Заріємо ми москаля» зворушливо презентував Сергій Тетенко.

Про це йдеться на сторінці «Глуховецька об'єднана територіальна громада» у фейсбуці.

Зі сльозами на очах власні поезії читав батько нашого захисника Олександр Шамро.

З вірою у мирне майбутнє звучали слова з уст випускниці 2022 року Дарини Новарчук «А я вірю, ти будеш жити!»

Також зі звітом про роботу волонтерської групи виступила Ліна Виговська. Дитячий клуб «З Україною в серці» представили виставку-продаж «Купи солдату оберіг».

У результаті продажу зібрали 1615 грн, які будуть передані на підтримку ЗСУ. А під час проведення благодійної акції зібрали 12 тис. 120 грн. Приємним подарунком для найменших жителів громади від членів СВК «Білопільський» на чолі з Володимиром Шашковим став показ 3-Д мультфільму, після завершення якого був сюрприз у вигляді штучного снігу.

«Дякуємо всім жителям громади, які долучилися до цієї благодійної акції. Окрема подяка за якісне музичне оформлення представника Глуховецького будинку культури та депутату Валерію Кшемінському. Організаторами акції був колектив Білопільського ЗНВК при активній підтримці будинку культури села Селище та його керівника Атоніни Коломієць», — йдеться в повідомленні.

Шахраї використовують ім'я Діани Цимбарович

Соцмережами ширяться фейкові пости про допомогу Тетяні Шевчук. Пишуть, що її донька, Діана, зазнала значних поранень на війні, захищаючи Україну. Нібито дівчина пішла добровольцем у ЗСУ і потрапила під обстріл рашистів і наразі вона знаходиться в реанімації, не чує на одне вухо, отримала травму ноги та спини. При цьому виставляють фото козятинчанки Діани Цимбарович. На лікування збирають гроші. Не ведіться, це шахраї.

Насправді ж Діана Цимбарович взимку минулого року потрапила під вантажний поїзд. Козятинчанці ампутували ліву руку, ногу ж лікарям вдалося врятувати.

Коли Діана знаходилася у лікарні, небайдужі люди скидалися на лікування. Та шахраї обчистили картку, на яку збирали допомогу. Наприкінці серпня Діану Цимбарович виписали з лікарні додому. Наразі вона проходить активний курс реабілітації.

Днями фото зі світлинами Діани опублікували на сторінках ФБ. Знову активізувалися аферисти. Мама дівчини просить не вестися на фейкові сторінки.

«Вже неодноразово бачу такі пости та цю людину, яка використовує мої фото для своїх потреб. Прошу не ведіться, це аферисти. Ми кожен раз скаржимося на цю людину, але вона кожен раз робить нові акаунти та пише ці безглузді пости. Я не розумію, навіщо наживатися на чужому горі. Мені важко і я не знаю, як з цією людиною впоратись. На жаль, я не знаю, хто це і її місцезнаходження також не знаю. Ця людина видає себе за зовсім іншу. Прошу допомогти їй провчити, щоб вона припинила цю аферу, бо можливо є такі люди, які дійсно вірять у цю маячню. Всім мирного неба над головою», — написала мами Діани Тетяна у групі у фейсбуці «Життя до і після: Цимбарович Діана».

ЧИ ПОТРІБНІ НАМ СВЯТА ПІД ЧАС ВІЙНИ — ДУМКА ПСИХОЛОГА

На часі ■ Повномасштабна війна, яка триває вже п'ятий місяць, впливає на наш психологічний стан. Ми всі відчуваємо стрес і підвищену тривожність. Чи маємо ми моральне право радіти і святкувати, коли живемо в таких умовах, і що робити, щоб не зламатися? Про все це ми поговорили з козятинським психологом Світланою Шнягою

ОЛЕНА УДВУД

Днями в одній із козятинських груп у фейсбук залишили допис стосовно басейну. «Ми б із задоволенням відвідували басейн! Дітям немає куди подітися!» — написали в соцмережі. Чимало користувачів, які це прочитали, відреагували негативно. «Який може бути басейн?! В країні війна!», «Чим ви думаєте?!» і подібні до цього коментарі з'явилися під дописом.

Схожа реакція була й у деяких козятинчан, коли ми написали, що до Дня міста готують заходи для дітей. Думки читачів з цього приводу розділилися. Одні писали, що це добре, інші, що святкувати будемо після перемоги, а зараз треба думати про наших військових.

Ми запитали, що з цього приводу думає психолог Світлана Шняга? Експерт каже, що для того, аби підтримувати свій психологічний стан, нам потрібні позитивні емоції. Тому треба дозволити собі радіти.

— Говорити людям про те, що зараз не можна радіти, це все одно, що сказати: «Вам не можна їсти в період війни. Вам не можна їсти хліб, бо хтось голодує, вам не можна пити каву». Радість — це наша базова потреба, — пояснює Світлана Шняга. — Це те, що допомагає вірити зараз, жити, триматися. Навіть я коли проходжу через парк і бачу, як діти в українських кос-

тюмах танцюють флешмоб або співають пісню дівчата, стає так радісно і так приємно і я завжди подумки дякую, що вони знайшли в собі сили, дякую, що це є в нашому житті, що це є в нашому маленькому місті. День міста — це як день народження кожного з нас. Чи стане комусь легше від того, що я, наприклад, на свій день народження буду сумувати і плакати? Чи стане хлопцям на передовій легше? Звісно, ні. Треба святкувати, але в міру.

Саме маленькі радощі допомагають нам вберегтися від депресії і жити далі. І тільки так ми можемо наблизити перемогу.

— Не дай Боже, щоб ми всі зараз «попливли» і почали депресувати, — каже психолог. — Ми тут в тилу підтримка. Ми щось робимо, дзвонимо до наших захисників на передову. Нам потрібно щось також віддати, дати емоцію, віру в військових, віру в перемогу. А щоб була ця емоція віри, нам потрібно відчувати радість. Що ми можемо дати, якщо ми будемо в депресії? Ми будемо скиглити, плакати, страждати, тим самим не давати, а тільки відбирати.

КОЛИ ВАЖКО, ТРЕБА ЗАЗЕМЛИТИСЬ

Щоб тримати себе в купі, потрібно не лише дозволити собі відчувати радість. Адже попри те, що наша психіка вже звичайлася до тих умов, в яких ми опинилися, час від часу

трапляються події, які вибивають нас із колії. Яскравий приклад — трагедія у Вінниці, коли в результаті ракетного удару загинули невинні люди, десятки травмувалися, а майже півсотні вважаються зниклими безвісти. Усіх нас це боляче вразило. Щоб упоратись зі стресом, психолог дає декілька порад.

— Якщо пояснити на прикладі наших стихій, то перша стихія — це земля, — каже експерт. — Коли ми переживаємо важкі події, важливо вміти заземлитися. Для когось це знайти місце, де йому комфортно. Комусь полежати, комусь постояти, до когось поїхати. Комусь розповісти, «вилізти на ручки». Притулитися до дерева, вийти на природу, де ти відчуваєш ресурс, подихати, подивитися, поспостерігати, понюхати, до-

Що ми можемо дати, якщо ми будемо в депресії? Ми будемо скиглити, страждати, тим самим не давати, а тільки відбирати

торкатися. Зробити щось таке, що може нас заземляти.

ДОЗУВАТИ НОВИНИ

Наступна стихія — повітря. Це те, чим ми дихаємо. Не у буквальному сенсі, звісно. Повітря у нашому випадку — інформація, адже ми всі перебуваємо у постійному інформаційному потоці. Новини оточують нас всюди — коли ми вмикаємо телевізор, заходимо до магазину, де продавчиня слухає радіо чи просто гортаємо стрічку новин у соцмережах. І цю інформацію вкрай важливо дозувати.

— Ми не можемо без того, щоб не дивитися новини, і це неправильна позиція «Вимкни і не дивись телевізор», — продовжує психолог. — Як не дивитися, це ж болють?! Це ж торкається кожного з нас! Тому дивитись,

Хоч культурні заходи зараз проводять значно рідше, інколи для юних козятинчан та їх батьків свята влаштовують. Психолог каже, це важливо

слухати, але дозувати. Не цілий день сидіти в новинах, а дозволити собі вранці і ввечері, або лише вранці, або в обід, коли я вільна, я послухаю, подивлюся, поплачу, поспівпереживаю, проаналізую цю ситуацію, але не цілий день. Інформація — це те, чим ми дихаємо. Ми не можемо дихати всім підряд, інакше почнемо задихатися.

НАВЧИТИСЯ «ЗАМЕРЗАТИ»

Ще одна складова, яка важлива для нашого психологічного стану, — емоції. Психолог проводить паралель зі стихією води. Вода може бути рідкою, тому часом нам треба дозволити собі вилити емоції — поплакати, посумувати. А коли вода замерзає, вона перетворюється на лід. Тому інколи нам потрібно свої

емоції заморозити.

— У період важких часів дуже важливо цього навчитись, — каже Світлана Шняга. — Навіть у мене такі випадки бувають, коли дуже важко і боляче, але я розумію, що мені потрібно йти на роботу і слухати інших людей і я в цей час розумію, що я маю заморозитися. Можна навіть уявити собі сейф, спробувати покласти в нього свої емоції і уявно закрити на замок. Сказати собі: «Я поки заморожуюсь. Я не можу зараз, я пізніше поплачу, пізніше про це поперезживаю».

Остання стихія — вогонь. У переносному сенсі це означає включатися в життя, допомагати, щось робити, когось рятувати, займатися волонтерством, «горіти» якоюсь справою.

Збір закрили, авто для наших військових придбали

Місяць тому Олена Автухова оголосила через соцмережі про збір коштів на авто для бойового підрозділу, де служать наші козятинчани. Наших захисників мають відправити на передову і їм терміново потрібен автомобіль. Завдяки небайдужим людям, які відгукнулися на повідомлення у Фейсбук, вдалося назбирати необхідну суму. Про те, що збір уже закрили, повідомив на своїй сторінці Олександр Автухов.

«Хочу висловити щирі подяку особисто від себе, та від всього взводу підприємств міста Козятин, кожному, хто брав участь у зборі коштів, придбанні, доставці, покрасці, ремонті авто!!!

За кожен гривню, за допомогу з продуктами, репост, молитву, підтримку та побажання. Дякую волонтерам, які допомогли при-

дбати друге авто!!! Низький уклін та подяка! Перемога буде за нами!», — пише Олександр Автухов у Фейсбук.

Як уберегти свій велосипед

Козятин сміливо можна назвати містом велосипедистів, адже цей вид двоколісного транспорту є у кожному домі. Але влітку велосипеди часто крадуть. Найчастіше — із гаражів, підсобок, під'їздів, тамбурів, а також на вулиці біля магазинів і будинків. Щоб захистити своє майно, поліцейські радять користуватися велозамками чи замками з металевими ланцюжками. Рекомендують використовувати два велозамки різного типу, це ускладнить зловмиснику завдання.

«Запам'ятайте або сфотографуйте серійний номер рами, а також обов'язково зробіть фото самого транспорту — в разі кра-

діжки ця інформація допоможе поліції у пошуку викраденого велосипеда або самоката», — пишуть на сайті обласної поліції

А от на камери відеоспостереження прилеглих будинків радять не покладатися, оскільки крадії переважно приховують своє обличчя, одягаючи капюшон чи кепку, тому розпізнати таку особу за відео складно.

Ровер радять паркувати лише у призначених для цього місцях.

«Якщо ви все ж стали жертвою крадіг — негайно телефонуйте за номером 102 та надайте поліцейським усю необхідну інформацію для розслідування злочину», — наголошують у поліції.

Вернигородок потопає у квітах. «В Козятині такої краси немає», — кажуть вернигородчани

ЗУПИНКИ, АВАРІЙНА ЛІСОСМУГА ТА МАЙСТЕР-КЛАС ВІД «ВІЗАВІ»

Козятин у фото ■ Періодично ми об'їжджаємо наше місто в пошуках цікавих фото. Цього разу виїжджали за межі Козятина. Потрапили нам на очі люди з громадянською позицією і її відсутністю, добрі і не зовсім добрі господарники, яскраві квітники та дерева на дорогах

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Із самого ранку навідалися у міський парк. Там хореограф Надія Бортюк з колективом бального танцю «Візаві» проводили для відвідувачів майстер-клас, у якому брали участь діти сімей, що приїхали до нас з більш небезпечних куточків країни. Якихось півгодини ритмічних рухів, а позитиву дітям вистачило на цілий день.

На вулиці Грушевського в районі «хитрого базарчика» комусь не вгодив дорожній знак «пішохідний перехід». Що хотів хуліган від знака — відомо тільки йому. Але, мабуть, пора зав'язувати з оковитою. Тоді може у такого «геракла» з'явиться громадянська позиція, як у подружньої пари, яка йшла тротуаром вулицею Героїв Майдану і підняла металевий вказівник торговельної точки, що його поривом вітру звалило на дорогу.

На місці відправлення автобуса кордешівського напрямку в день нашого об'їзду було багатолюдно. Хто встиг спродатись, хто скупитись — майже через одного, стоячи на зупинці, клянуть московського карлика. Кажуть, якби не війна, то збудували б обіцяну автостанцію.

— Напишіть, — звертаються люди до нас, — може нам тут поставлять лавки, щоб хоч трішечки присісти і якесь би накриття зробили, щоб в дощову погоду не капало на голову.

Найкрасивішим місцем у Вернигородку є територія дирекції СТОВ Вернигородцьке, де саме зараз буйно квітнуть троянди. Коли ми робили фото біля офісу дирекції, усміхненні вернигородчани казали: «А правда в Козятині такої краси немає?»

— Досвід переймаємо, хочемо у себе зробити таку красу, — відповіли ми гордим за своє село чоловікам.

Підтримують квітучу гаму села не тільки біля офісу. Хтось біля дороги висадив алею квітів з декораціями, хтось свій сад «пофарбував» у колір державного прапора. У Вернигородку вся центральна вулиця квітуча. Ми фотографували тільки те, що було висаджено біля дороги, та набагато більше цікавих декорацій бачили в дворах селян. Ось такий він Вернигородок, що на березі річки Гуйви.

Лісосмуга Вернигородок-Козятин має багато аварійних дерев. В районі «горба» і біля лісництва звалені поривами вітру дерева до половини перекрили про-

До сили ще й розуму треба. Дорожній знак біля «хитрого базарчика»

їжджу частину дороги. Час від часу дорожники аварійні дерева видаляють, тільки складається враження, що не стає їх менше.

Мешканці вулиці Матросова привели до ладу автобусну зупинку. Прибрали її, пофарбували лавку, а щоб на ній було комфортно і безпечно сидіти, поставили про всяк випадок відбійники, бо ж трапляються водії, які не завжди вписуються в поворот.

Причепурили автобусну зупинку і на вулиці Івана Франка. Зупинка ця біля магазину і діти, купуючи солодощі, частенько обгортки від смаколика кидали під ноги. Ми не знаємо, як саме малечу привчили до порядку, але обгортки від солодощів діти вже під ноги не кидають. А може це продавці магазину частіше підмітають. На цій позитивній ноті ми й завершили нашу прогулянку.

«Лежачий поліцейський» на дорозі біля лісосмуги Вернигородок-Козятин. Тут є багато аварійних дерев

Маленький базарчик працює до смеркання. Тут можна купити ягоди та овочі

Люди чекають автобус. Вже не перший рік вони сподіваються, що тут встановлять лавки

«Візаві» проводили майстер-клас у парку. На фото — молодша група колективу

КОЗЯТИНЧАНИН ДАНІЛ СТЕЦЬЮК СТАВ ЧЕМПІОНОМ ВСЕСВІТНІХ ІГОР

Пишаємося ■ Уродженець Козятина Даніл Стецюк разом із вінничанином Богданом Пограничним представляв нашу країну на 11-тих Всесвітніх іграх. Хлопці виступили в категорії «спортивна акробатика» і вибороли золото. «Ми ледь не плакали», — каже Оксана, мама Даніла. Свою перемогу юні спортсмени присвятили Вінниці та Україні

ОЛЕНА УДВУД

Днями завершилися Всесвітні ігри-2022, які проходили в американському Бірмінгемі з 7 по 17 липня. За результатами медального заліку Україна посіла третю сходинку і встановила особистий рекорд. Наша збірна вперше завоювала 45 медалей, 16 з них — золоті. І це по-справжньому історична подія не лише для всієї країни загалом, а й для нашого міста, адже серед переможців — 15-річний козятинчанин Даніл Стецюк. Хлопець став чемпіоном у категорії «спортивна акробатика». Разом із напарником Богданом Пограничним наш земляк виступив у передостанній день змагань і виборов золото.

— Наша дочка Настя дивилася ігри і о пів на шосту ранку за нашим часом, подзвонила, купу фоток скинула, — розповідає Оксана, мама Даніла Стецюка. — Каже: «Мамо, у нас золото!» Ми ледь з ліжка не впали

з чоловіком. Це було емоційно. Я вірила в свою дитину і ти розумієш, що у нього в руках золото. І він же абсолютний чемпіон Всесвітніх ігор, тому що він по всіх своїх трьох видах взяв перше місце. Це було не так, як, наприклад, за першу композицію у тебе друге місце, друга композиція — третє, ви вийшли у фінал і перші. Ні, вони стали першими по двох композиціях і на третій у фіналі з нуля взяли перше місце.

До фіналу пройшло чотири пари спортсменів. За результатами змагань господарі посіли другу сходинку. Хоча мама чемпіона каже, що американці досить сильні суперники. Бронзу виграв Казахстан.

— Коли подзвонив Даня, ми ледь не плакали, — ділиться враженнями Оксана. — Обіймалися по телефону. Він цю медаль зубами бере, каже: «Мамо, медаль у мене в руках!» Щоб був на місці, то розцілювали б його, а так на відстані. Не передати ці

Богдан Пограничний (ліворуч) і Даніл Стецюк (у центрі). Хлопці поїхали на Всесвітні ігри-2022 у складі збірної України

емоції. Це було супер! І плакали від радості, і сміялися. Тренери теж і плакали, і сміялися, одне одному привіт передавали. У дідуся взагалі купа емоцій. Ми морально Даню підтримували, молилися за нього. Ми вірили. Тому що те, що сталося у Вінниці, стало для них з Богданом стимулом, щоб виграти. Вони сказали в інтерв'ю: «Ця медаль за Україну і для Вінниці».

Наш юний чемпіон займається спортивною акробатикою з п'яти років. Змалечку він був активним і непосидючим, тож мама вирішила віддати його у спорт, аби скерувати цю енергію в правильне русло.

— Я сказала: «Вистрибуйся, щоб був спокійний вдома», — згадує Оксана. — Завела його до тренера. Вона за нього взялася і так пішло. Спочатку це були шпагатики. Потім він пішов на акробатичну доріжку. Наш перший тренер Валентина Ровенчак. Саме вона дала їм

натхнення і шлях до перемоги, тому що якби вона з них не зліпила ці ніжки, ручки і правильну статуру, то не було б цього ідеалу, цієї точності. Бо над цим треба дуже довго працювати.

Зараз Даня займається у вінницькому спорткомплексі «Авангард». Їх із Богданом тренує Юрій Голяк, допомагає Галина Ковальчук. Перед тим, як потрапити на Всесвітні ігри, наш земляк виборов першість на рівні області, потім України. Вже тоді вийшов на міжнародний рівень.

— Даня взяв срібло в Португалії на Кубку світу, — продовжує Оксана. — На другому Кубку світу в Жешуві (Польща) він взяв золото. Було дві чоловічих пари Україна-1 та Україна-2. Він у них виграв. Це дуже складний процес. Між парами йдуть кваліфікації, хто з них вийде. Ще є категорія віку, вони теж мають потрапляти. І по роках він проходив на ці ігри — напарнику Богдану наразі повних 20,

а Данілу повних 15. Щоб дійти до такої сходинки як Всесвітні ігри, треба йти з області, потім на рівні України, з України на чемпіонати, потім Кубки світу. Дуже довго йти до таких висот. Стільки треба терпіння, витримки, сил, і болю, і плачу!

У Штатах Даня провів три тижні. Протягом цього часу спортсмени з нашої збірної не лише тренувалися, а й встигли відпочити, зокрема побачили на власні очі діючий вулкан. Чимало сил забрала адаптація.

— Часовий пояс різний, — пояснює мама Даніла. — У нас день, у них ніч. Він розповідав, що в нього днями в голові паморочилося. Потім це минає, але зараз він каже: «Я вже адаптувався, а треба виїжджати».

Із дня на день наш чемпіон має повернутися додому — вже відбулося закриття Всесвітніх ігор-2022. Родина чекає Даню з нетерпінням. А ми бажаємо нашому земляку нових перемог.

Довідково

Всесвітні ігри — це змагання міжнародного рівня з видів спорту, які не входять до програми Олімпійських ігор. Вони проводяться раз на чотири роки. Перші Всесвітні ігри відбулися у 1981 році. Тоді до змагань

долучилося 1265 спортсменів, які змагалися у 18 видах спорту. У програмі ігор є, зокрема, катання на роликах та стрибки на батуті. Індивідуальні змагання з останнього виду спорту проводяться з 2000 року.

В Андрушівці в центрі уваги були наші дівчата

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У суботу, 16 липня, наша об'єднана команда Козятинські «Леви» + «Колос» (Махнівка) відправились на турнір Fortuna-Cup 8/9-2022 в Андрушівку. У змаганнях взяли участь і команди з Житомирської, Київської та Вінницької областей.

Минулого тижня, коли в Андрушівці грали трохи молодші футболісти, організатори змагань зробили пропозицію для старших футболістів провести ігри у форматі 10+1. Така пропозиція у тренерських штабах команд учасниць сподобалася, а поскільки обговорювався формат дорослого футболу, то вирішили включити в команди по три 15-річних футболісти.

За традицією, після церемонії відкриття учасники турніру

провели жеребкування. Шість команд волею жереба були розбиті на дві групи. До групи «А» увійшли команди господарів футбольного поля «Фортуна» (Андрушівка), «Оріон» (Сквира), та «Бульвар» (Житомир).

Групу «В» склали ДЮСШ Бердичів, ДЮФК «Леви» (Козятин-Махнівка) та ДЮСШ Коростишів.

Першими в нашій групі на зелений газон вийшли гравці ДЮСШ Бердичів та наші «Леви». Цей матч переможця не виявив. Гра завершилась нічиєю, з рахунком 1:1. В наступній грі «Леви» з рахунком 3:0 обіграли ДЮСШ Коростишів і разом із бердичівлянами вийшли з групи до півфіналу.

У групі «А» до півфіналу пробився господарі змагань «Фортуна» (Андрушівка) та

«Бульвар» (Житомир). «Оріон» (Сквира) з якоїсь причини зіграв нижче своїх можливостей і з ДЮСШ Коростишів розділили 5-6 місце.

«Леви» у півфіналі перемогли житомир'ян з рахунком 3:1. Окрасою цього матчу була видовишна гра дівчат «Колоса» Яни Антонюк та Ангеліни Погребняк. Вони не тільки добре вписалися в команду «Левів», а й задавали тон у грі. Надійно дівчата зіграли в обороні власних воріт, добре бачили на полі партнера, який міг піти з м'ячем у відрив після їхнього пасу.

В грі за третє місце зішлись «Бульвар» та ДЮСШ Бердичів. Гра цих команд проходила з перемінним успіхом і завершилась мінімальною перемогою футболістів спортивної школи з рахунком 2:1.

У фіналі турніру зустрілися «Леви» та «Фортуна». Гра завершилась перемогою господарів з рахунком 4:1. Гру фіналу ми попросили прокоментувати тренера «Левів» Руслана Гумнюка.

— Грою команди я задоволений, незадоволений тільки результатом, — сказав тренер. — Як би там не було, дуже добре, що ми маємо можливість грати на добрих полях і удосконалювати свою гру. Це наш перший турнір, де команда зіграла за форматом 10+1, що дорівнює повноцінному дорослому футболу. На жаль, у нас навіть немає можливості тренуватися у такому форматі, тому що на нашому стадіоні немає бомбосховища і це небезпечно для здоров'я дітей. Я дуже задоволений, що за нас грали дві дівчини з команди

ФК «Колос» вихованки Миколи Бабюка. Дуже вправні гравчині в самовідданості футболу. Їхній тренер багато працює з ними у цей непростий час, за що йому окрема подяка. Загалом дякую всім за гру та бажання вчитися і поліпшувати свою майстерність на футбольному полі. Талант футболіста є у кожного гравця команди, а от розумових дій на полі треба додавати.

«Леви» за малюнком гри за націленості на ворота суперника показали у форматі дорослого футболу достойний результат. Організаторам змагань команда «Левів» також сподобалась. Гравців нашої команди Яну Антонюк та Ангеліну Погребняк, крім срібних нагород та кубка за друге місце, директорат змагань нагородив великими букетами квітів.

«У НАС ВІДЖИМАЮТЬ ЗЕМЛЮ»

Ситуація ■ На гарячу лінію газети звернулася козятинчанка Альона. Її мама має дачу. Цьогоріч земельну ділянку хотіли приватизувати, та коли взялися робити документи, виявилось, що дачу вже оформила на себе зовсім інша людина

ОЛЕНА УДВУД

Близько 15 років тому Альони-на мама придбала дачу. Земельна ділянка була неприватизована, тож і документів на право власності під час купівлі ніхто не оформляв. Просто підійшли до попереднього власника, заплатили гроші, потім звернулися до голови дачного кооперативу. Альонину маму записали у журналі і на тому все. Впродовж усіх цих років сім'я Альони сплачувала до кооперативу внески і користувалася землею. І, за словами жінки, таких неприватизованих ділянок у кооперативі чимало.

— У 2019 році мамі видавали довідку на приватизацію, — розповідає наша співрозмовниця. — Але мама не скористалася цією приватизацією, тому що вона захворіла ковідом. Потім у неї важка операція була, дороговартісна. І тут мама каже: «Діти, я не буду приватизовувати, збирайте собі дачу». Тут так — приїжджаєш до голови, пишеш заяву про те, що прошу вас мою ділянку передати доньці, щоб довідку видали на мене і я вже займалася цією дачею.

За словами Альони, мама написала заяву ще у лютому цього року. Довгих чотири місяці

у голови кооперативу не могли забрати довідку. Жінка каже, до нього і дзвонили, і приходили. Одного дня терпець увірвався і навідалися до голови просто додому. І тоді почули від нього приголомшливу новину.

— Людина відкрито від нас тікала, — каже козятинчанка. — Ми бігали за ним чотири місяці. Ми його виловлювали. Ми до нього дзвонили. Я кажу: «Ну чого ж ви тікаєте? Дайте мені довідку, щоб я оформила своє. Мені не треба чужого». І потім, коли ми вже сказали, що викличемо поліцію, він сказав, що дача вже не наша.

За словами Альони, у реєстрах вказано, що будинок, розташований на їхній земельній ділянці, вже приватизований. Як саме це сталося і коли — невідомо. Жодних документів жінка не бачила. Єдине, що їй достеменно відомо — чоловік, який приватизував будинок, звертався до міської ради з проханням надати йому земельну ділянку, але отримав відмову, тому що вже скористався своїм правом на отримання землі ще у 2018 році.

— Ми написали заяву в поліцію, що в нас віджимають землю, — продовжує козятинчанка. — Ми ж нею більше 15 років користуємося! Сусіди понаписували заяви, що дача

ФОТО ІЛЮСТРАТИВНЕ

Більше десяти років сім'я Альони садить городину на присадибній ділянці. Тепер виявилось, що дача їм вже не належить

не закинута, що ми весь цей час нею користувалися і всі внески платили. А в суботу ми приїхали сюди на КПП, а там у журналі коректором наші прізвища позамальовували і вписали прізвище цієї людини. Голова кооперативу їздить і говорить, що ми цю дачу взяли незаконно, що ми її також віджали. Якщо на те пішло, ми більше 15 років нею користуємося. Жодних претензій до нас ніхто не висловлював.

Далі більше. Альона каже, що чоловік, який оформив на себе її дачний будиночок, зламав замки і проник до приміщення, поки там нікого не було.

— На дачі нема що красти, — продовжує жінка. — Лопату чи електрочайник?! Тут немає нічого такого, щоб закривати її. Тут просто висять звичайні замочки. Як нам в поліції сказали, цей замочок 20 ключами можна відкрити. Просто як приватизувати, треба зайти і зробити заміри. Тим паче, ця людина каже: «Я зимою тут був». Вони не приїшли влітку, коли тут є люди. Ми взимку теж там буваємо, бо у нас в погребі картопля, але ви ж розумієте, що ми не кожен день сюди їздили зимою. Цієї зими не так багато снігу було, щоб побачити, що хтось заходив. Фіртка

закрита. На фіртці замочок висить звичайний. Хатинка закрита. Зайшли, картоплі набрали, сіли в машину і поїхали. Ніхто не звернув уваги. А він сам каже: «Я зимою заходив у хату, я її приватизував». Він цього не приховує, що він взимку тут був.

Тепер Альона звернулася за допомогою до адвоката і готує документи до суду, щоб скасувати приватизацію. Каже, свого дарувати не збирається. Та проблема у тому, що попередній власник, якому заплатили гроші за цю дачу, загинув. Так само немає в живих жінки, яка на той час керувала кооперативом.

У центрі уваги козятинчан — Талимонівський став

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Як тільки знов дала за себе знати спека, то перед козятинчанами постало питання, де можна відпочити біля води?

На Водокаччі в перший день спеки, як не дивно, людей-плавців не було. Середину річки заповнили пернаті. Щось кричали своєю пташиною мовою. На те вони й чайки, щоб кричати від радості, чи коли щось не поділили між собою. Почекали ми десь із пів години, та й поїхали в пошуку інших місць для відпочинку біля води.

На ринку «Хлібодар» зустріли наших знайомих Сніжану та Іру.

— Ми під час минулої спеки їздили на річку в Медведівку. Зараз роботи багато, тож їхати ніколи, — каже Іра.

Сніжана — махнівчанка, сама відпочиває біля водойми нового ставу і нас туди запрошує, запевняє, що не пошкодуємо.

Наступною нашою зупинкою мав бути 5-й ставок. Тільки по дорозі нам підказали, що то ставок лише для риболовлі.

На Талимонівському пляжі об 11.20 — ні душі. Об 11.40 прийшла перша відпочиваюча пані Тетяна. На запитання, чому

Десятирічна Ліана та восьмирічний Артем приготувалися до купання

на пляжі немає людей, вона відповіла: «Холодно було, люди ще від холоду до спеки не перелаштувалися. Увечері буде багато людей», — спрогнозувала Тетяна.

За хвилини 10 підійшов козятинчанин Анатолій з 10-річною Ліаною і восьмирічним Артемом.

— Ми в минулі роки їздили в інші місця відпочинку. Та пе-

реконалися, що дорога забирає багато часу. Ми живемо на вулиці Сербіна, то коли є вільна від роботи година — краще біля дому відпочити. Можливо, якщо кудись поїхати, то у сервісі якісь переваги є, а коли порахувати пальне, то виходить трохи дорожче задоволення, — каже Анатолій.

Талимонівський пляж. Поки що тут не багато людей

Ліана з Артемом вже готові були заходити у воду. Для того Артем, який тільки вчиться плавати, одягнув надувний жилет, а ми запропонували дітям сфотографуватися, якщо тато не проти.

Почекали ще з півгодини, тільки нові відпочиваючі до ставка не прийшли.

— Мабуть ще сонце добре не припекло, — каже Анатолій. — Я з дітьми після 12-ї їдемо додому, навіщо морити себе палючим сонцем.

Дорогою від водойми зустріли ще наших знайомих. Вони радили відпочинок на ставку Медведівки, Черепашинець чи міської бази відпочинку «Росава».

ДЕ ГРАЮТЬСЯ НАШІ ДІТИ

Огляд ■ Гойдалка із перевернутим догори дригом сидінням, покришки, які відділяють майданчик від парковки, гімнастична стінка, яку трохи поїла корозія — це все ми побачили у дворах козятинських багатоповерхівок. Разом з тим біля одного з будинків знайшли дуже оригінальну пісочницю і справжній дерев'яний будиночок. Репортаж із дитячих майданчиків у центрі міста

ОЛЕНА УДВУД

Дитячий майданчик — задоволення, доступне не для всіх юних мешканців багатоповерхівок. Бо в місті є двори, де немає жодної гойдалки. Ми обійшли 16 висоток у центрі міста і лише у половині з них були дитячі майданчики. Розповідаємо, що побачили.

ЛАВКА, ЯКА СКЛАЛАСЯ

Цей майданчик розташований у дворі невеликої п'ятиповерхівки на два під'їзди. Ми навмисне не уточнюємо адресу, мешканці будинку стовідсотково за описом впізнають свій майданчик. У кутку стоїть гірка середніх розмірів. Вочевидь колись вона була синя, але фарба вже давно вигоріла на сонці і почала облуплюватися. На одній зі стінок хтось вивів чорним маркером «Батько наш Бандера». Певно, «найцікавіше» тут бавитися після дощу, бо діти, які вилазять на гірку, спускаються прямісінько на землю.

Поруч із гіркою дві гойдалки. Вони хоч і старі, втім дошки на сидіннях тут цілі, наче їх полагодили не так давно. Чого не скажеш про карусель попереду. Якою вона тільки не була — і жовтою, і синьою, і коричневою. Такий висновок ми зробили із залишків фарби, яка в деяких місцях залишилася. Карусель на чотирьох, втім кататися на ній можуть лише троє — дошки з четвертого сидіння десь зникли. Одне сидіння ціле повністю, на решті двох немає по одній дошці.

Та справжня родзинка цього майданчика — лавки. Одна з них має цілком нормальний вигляд. Поруч замість стандартної лавки досить оригінальна конструкція — на два шматки бетону поклали шість довгих вузьких дощок. Щоб на ній сидіти, треба мати дуже короткі ноги.

БІГ ІЗ ПЕРЕШКОДАМИ

Зовсім поруч розташований ще один дитячий майданчик. Тут значно сучасніші zabawki. Одиноко стоїть яскрава гойдалка, на якій хтось із дітлахів полишив блокнот із фломастерами. Поруч невисока гірка. Перед нею цілий комплекс турніків, силова рама, тренажер для пресу. Словом, і погойдатися можна, і спортом позайматися. Та, схоже, юним козятинчанам, які мешкають у будинку поруч, дуже не вистачає пісочниці. Двійко дітей, яких ми зустріли на цьому майданчику, гребли руками піщане покриття в кутку. Із одного боку майданчика лежать

три бетонних стовпи. Така собі огорожа, можна і перечепитися, якщо бігти і не дивитися під ноги.

По інший бік вулиці між двома п'ятиповерхівками дитячий майданчик обгороджений металевою сіткою. Хоча огорожею її назвати важко, тому що в деяких місцях сітка взагалі відсутня. Тож це радше залишки від огорожі, вздовж якої йдуть теплові комунікації. Тут теж поєднання спортивного та ігрового майданчика — сучасна гірка, силова рама з тренажером для пресу, а ще є балансір, чого ми поки не зустріли на інших майданчиках. І багато простору, який дітлахи використовують як футбольне поле.

НЕ КАТАТИСЯ, А СИДІТИ

Майданчик, про який ми розповідали вище, дуже контрастує з тим, який трапився на нашому шляху далі. То радше мініверсія дитячого майданчика — чотири турніки, два з яких старі, два більш сучасні і дві гойдалки — оце все, що там є. Зате за турніками плететься виноград, який створює затінок для столу з лавками, що стоять попереду. Взагалі столів із лавками тут значно більше, ніж гойдалок із турніками, тож дітлахам, які мешкають у цьому будинку, не залишається нічого іншого, як сидіти в телефонах. Одне добре — малеча принаймні проводить час на свіжому повітрі.

ДВА В ОДНОМУ

На нашому наступному майданчику ми побачили класику радянських часів — старі покришки. Зазвичай їх використовують як прикраси або як спортивні снаряди. Тут покришки відділяють дитячий майданчик від решти двору і виступають своєрідним бар'єром для автівок, тому що просто впритул до них мешканці будинку ставлять машини. Та повернімося до нашого майданчика. Тут шведська стінка з чотирма турніками, дві гойдалки, які вже давно треба пофарбувати. Поруч лавка, з якої також облізла фарба, і значно менший за розміром

стіл. Головна родзинка — шматок скла, припертий до погребі обабіч майданчика. Тож бавитися там доволі небезпечно.

ГОЙДАЛКА-ПЕРЕВЕРТЕНЬ

Цілих три гойдалки зустріли нас на наступному майданчику. Конструкції пофарбовані, усі дошки на сидіннях на місці. Вочевидь, їх полагодили, можливо й не так давно. Під час ремонту сидіння до однієї з них вчепили догори дригом, так що спинка опинилася внизу.

Поруч із гойдалками невелика шведська стінка ще радянський часів. Колись її зробили патріотичною, пофарбувавши у жовто-блакитні кольори. Вони ще не встигли вигоріти на сонці, але у багатьох місцях фарба вже потріскалася. І якби ж тільки це. Деякі

частини конструкції заіржавіли, тож робити вправи на ній доволі небезпечно.

Зате перед стінкою компактна пісочниця. По обидва боки для дітлахів прилаштували лавки, щоб їм було зручніше бавитися. І враховуючи кількість іграшок, які ми там побачили, пісочниця користується попитом серед юних мешканців будинку.

«ВСЕ ЗАЛІЗНЕ, АЖ СТРАШНО»

Перше, що нам впало у вічі на наступному майданчику — велетенська гірка ще радянських часів. Фарба з металевої конструкції вже давно стерлася і виглядає вона доволі похмуро.

Тут нам зустрівся Микола. Він мешкає у будинку поруч із дитячим майданчиком.

— Отак стоїш і дивишся — немає на подвір'ї предметів для того, щоб діти займалися, взагалі, — каже чоловік. — Як показують фільми американські, там на кожному кутку щит стоїть і сітка. Грають у баскетбол. А в нас бігають діти, кричать.

— У вас у дворі є ще щось, крім цієї гірки? — запитуємо мешканця будинку.

— Там в кінці карусель, — показує на інший бік двору. — Така, що п'ять тонн вона важить і все залізне, аж страшно.

— У вас багато дітей в будинку живе?

— Я живу на першому поверсі, то я ввечері відкриваю вікно і розганяю, — сміється Микола. — Бо не дають посидіти в хаті спокійно. Дітей не дуже багато, по території є де гратися, але територія пуста. Як показують Німеччину, наприклад, парк, то там і мотузкове містечко, там все є. Дитина може чимось зайнятися. А тут немає нічого. Тут цю гірку вже були діти ломали, вона здорова, неогороджена.

Із нашим співрозмовником неможливо не погодитися. Тому що на цьому дитячому майданчику панує мінімалізм. Окрім великої гірки є ще три турніки поруч, пісочниця, три турніки на іншому боці майданчика і стара карусель, з якої облупилася фарба, а на одному із сидінь повилітали дошки.

СПРАВЖНІЙ АРТОБ'ЄКТ

Наостанок ми залишили найоригінальніший дитячий майданчик з усіх, які побачили в дворах багатоповерхівок, які відвідали. Перше, що привернуло нашу увагу, щойно ми зайшли на подвір'я — пісочниця. Ми звикли до того, що це звичайний прямокутник, збитий із дощок і наповнений піском. А тут пісочниця кругла. По всьому периметру її огортає лавка. А над нею накриття. Від дощу вона не захистить, але створює неповторний дизайн.

Поруч із оригінальною пісочницею стоїть таке, чого ми також не бачили ніде в Козятині. Замість звичайної альтанки там невеликий дерев'яний будиночок. Декілька сходинок і ви вже всередині мрії будь-якої дитини.

«ДО МУРАХ ПО ШКІРІ». ЩО ТАКЕ ASMR-ВІДЕО?

Антистрес ■ У нинішні непрості часи будь-який спосіб розслабитися, відновити сили, побороти хронічний стрес — вкрай необхідний ресурс, переконані психологи. Що таке ASMR-відео та навіщо їх дивляться? Чи справді ці відео працюють як антистрес? Запитали у фахівця

ЛАРИСА ОЛІЙНИК

Навіть до війни фахівці стверджували, що люди в сучасному світі потерпають від хронічного стресу значно більше, ніж попередні покоління. Що й казати про останні місяці. Певно тому сучасні діти полюбляють бавитися з антистерс-іграшками, дорослі дивитися ASMR-відео — легкий спосіб розслабитися в домашніх умовах.

ЗАСПОКОЮЄ, ТАМУЄ БІЛЬ

Перші так звані ASMR-відео почали з'являтися на YouTube близько десяти років тому, а нині їх там — понад 13 мільйонів. Що ж це таке? ASMR перекладається, як автономна сенсорна меридіанна реакція, повідомляють психологи.

Адже більшість глядачів цих відео отримують конкретний фізичний ефект, який ми звемо «мурахами по шкірі». Дослідження довели: це не лише певні відчуття, а й спосіб зняти психологічну напругу.

Дослідження британського університету Соунсі виявило, що ASMR-відео:

98% користувачів вважають їх такими, що розслабляють;

82% вмикають їх, щоб заснути;

70% хочуть позбутися стресу завдяки перегляду цих відео;

38% намагаються полегшити біль.

Науковці довели, що в людей, які страждають на депресію, ASMR-відео забезпечує тимчасове покращення настрою. Також допомагають такі відео тим, хто страждає від симптомів хронічного болю: знижують дискомфорт, покращують настрій і дають змогу заснути.

ЯК МАМИНА КОЛИСКОВА

Як з'ясувалося, в тих, на кого впливає ефект ASMR, під час перегляду такого відео значно знижується частота серцевих скорочень. А це впливає на розслаблення м'язів, незначне зниження артеріального тиску. Вплив подібний до того, що відчувають люди, слухаючи приємну музику

Українська блогерка Валерія допомагає розслабитися і заснути. Вона тихесенько шепоче та використовує різні предмети, які видають заспокійливі звуки

або практикуючи йогу.

Найпопулярніша гіпотеза: почуття розслаблення та комфорту виникає через збільшення рівня гормону окситоцину, гормону любові.

Рівень окситоцину завжди зростає, коли підвищується до-

віра, безпека, під час догляду та дбайливої поведінки, приватного душевного спілкування. Це відгомін наших ранніх спогадів про колискові, шепіт казки на ніч, ласкаве вкладання спати, коли ми були ще малюками.

Звуки дихання, наприклад, —

спогади про сон мами поруч. Такі звуки закарбувалися на підсвідомості, як знаки безпеки, того, що нас захищають і про нас дбають. Тому ті, на кого діє ASMR, несвідомо швидко розслабляються, переконують фахівці.

Правильний підбір звукових комбінацій

НАТАЛІЯ КОЗАК, ПСИХОЛОГ

— ASMR-відео — це відео, що спричиняють автономну сенсорну меридіанальну реакцію тіла на певні звукові та візуальні підбірки, що можуть викликати різні відчуття емоційного та тактильного характеру, аж до «мурах по шкірі». Наша психіка влаштована таким чином, що ми свідомо і несвідомо запам'ятовуємо не лише позитивні чи негативні події нашого життя,

приємні та лякаючі емоції, а й усі звуки, запахи та візуальні картини, пов'язані з цими ситуаціями. Вони стають для нас тригерами, і, при зіткненні з ними, ми можемо переживати ті самі емоції, навіть за відсутності реальних подій. Тобто ми починаємо автоматично відчувати спокій, коли, наприклад, чуємо тихий ритмічний звук, що нагадує нам серцебиття у лоні матері, затишок, коли чуємо шум дощу, розслаблення при прослу-

ховуванні певного тембру голосу, що нагадує близьку людину чи, навпаки, відчувати тривогу, коли чуємо різкий звук чи скрип коліс, якщо у минулому був досвід аварії чи нещасного випадку, підстрибувати від звуку салюта, думаючи, що це вибухи, чи сирени пожежної автівки, що може нагадувати сирени тривоги.

ASMR-відео побудовані таким чином, що ви можете підібрати саме ті звуки, які тригують у вас

позитивні та спокійні емоції, і це може бути чудовим засобом самозаспокоєння у стресовій ситуації, в якій ми всі зараз знаходимося, чи врятувати вас від безсоння або просто допомогти розслабитися. В умовах війни відчуття спокою та безпеки — є найнеобхіднішими, тому це може бути приємний ніжний шепіт, звук дощу або води, потріскування дров та картини багаття. Від стресу рятує звук ритмічного спокійного дихання іншої людини

поруч, що дає відчуття безпеки. Головною умовою є правильний підбір звукових комбінацій, тому що ті звуки, які вводять одну людину в стан релаксу, можуть спровокувати іншу на роздратування та тривогу. Адже кожен з нас має свій індивідуальний досвід та проживає лише своє життя. Тому будьте чуйні до себе, прислухайтеся, що вам імпонує, поекспериментуйте і, можливо, ви відкриєте для себе щось нове.

Ми вистоїмо їм на зло. Поради психіатра

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ

Зараз Вінниця в жалобі. Ми пригнічені, розгнівані, розгублені. Куди направити всю лють від таких подій?

— Сьогодні ми не лише в жалобі, сьогодні ми всі переживаємо крах ілюзій, і це боляче, — розповідає психіатр Ольга Чайка. — Це вже не перший наш крах, але все забувається. Може варто згадати. Зокрема за останній час можна назвати:

■ Крах ілюзій 24 лютого — ми думали, що війни не буде.

■ Крах ілюзій — війна закінчиться за два-три тижні.

■ Крах ілюзій — В Україні немає безпечного місця

■ Наступний наш крах може

бути таким: На землі взагалі немає такого місця, яке можна було б вважати безпечним.

— Ілюзії зараз руйнуються не лише в нас, українців, вони кришаться по всьому світу, — говорить лікар. — Адже весь світ думав, що є якісь гарантії безпеки — їх немає. Прийшов час нарешті зрозуміти, що ти знаходишся в країні, де йде війна. І ти виживеш, якщо будеш дотримуватись певних правил цієї війни.

Звісно, такі події не можуть не відобразитись на людях. Вінниця стала зовсім інша, вона тривожна, напружена, налякана. Хоча за кілька останніх місяців стала доволі тихим і спокійним містом. Містом, де війни наче не існує.

— Це гостра реакція на стрес — пройде. Здавалося б, яка ще може бути реакція, це вже було 24 лютого. Але все забувається. Подія стала, ми маємо емоційно на неї відреагувати, — говорить Ольга Чайка. — Зараз у страху не лише Вінниця, не лише вінничани, які вважали своє місто безпечним, у страху вся Україна, тому що зрозуміли — безпечного міста не існує.

За словами психіатра, зараз не варто чіпати людей, які втрапили рідних та близьких. Вони не сприймають не те що психотерапію, навіть слова втіхи. Тому просто будьте поруч, мовчки.

— Будь-які слова, які можуть використовуватися по відношенню до будь-якої людини, яка

злякалася, запанікувала, лютує, не будуть працювати з тими, хто втратив, — говорить лікар. — Тому і є церковне поняття 9 та 40 днів. Це сакральні дні, і це навіть не пов'язано з релігійними мотивами. Це час, коли людина має усвідомити втрату, прийняти її і привчається жити з нею.

Найімовірніше, після подій 14 липня багато хто вирішить пакувати валізи й покинути місто, Україну. Потрібно заспокоїтися. Якщо у вас тут робота, ви якимось чином можете бути тут корисними, залишайтеся. Не варто приймати таких поспішних рішень. Рішення прийняті в стресі, триво-зі, ні до чого доброго не доведуть.

Що робити зі страхом, тривогою, люттю? Якщо хочеться

ся плакати — плачте. Хочеться кричати — кричіть. Хочеться від люті все навкруги ламати, або випустити на когось накопичену агресію — приберіть у домівках, на вулиці, займіться якимось фізичним трудом.

Куди направити лють від таких подій? Психолог Валерій Андрюсов, особисто для себе знайшов наступні відповіді на запитання, куди направити лють:

Донатити на ЗСУ. Якомога більше. Їм на зло.

Волонтерити та допомагати всім, кому може. Їм на зло.

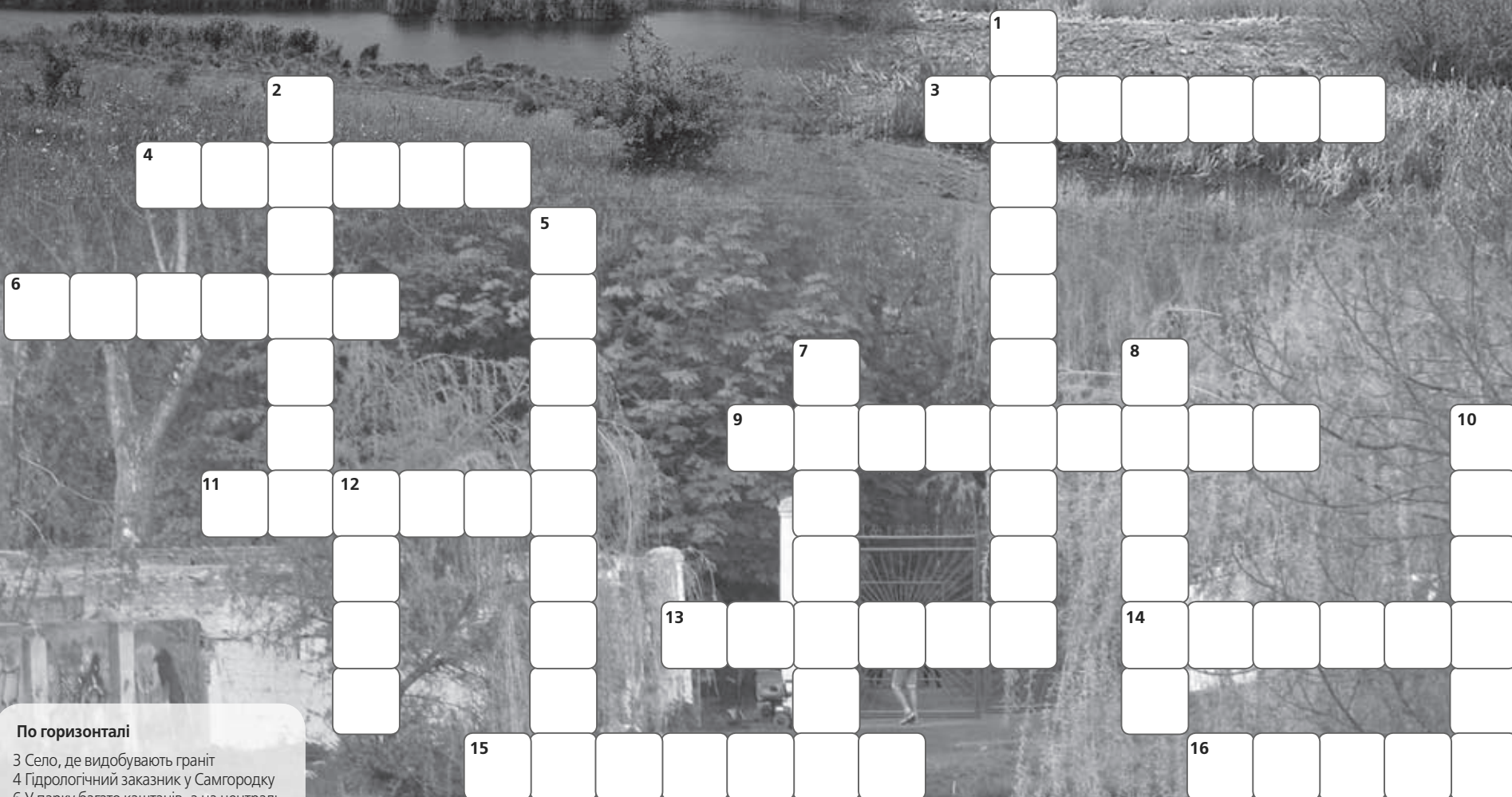
Жити: веселитись, гуляти, займатись сексом. Їм на зло.

Працювати та заробляти гроші. Щоб мати можливість робити перші три пункти. І все це їм на зло.

Кросворд «Природа Козятинщини»

По вертикалі

- 1 Ставок неподалік від Махнівки, де полюбують відпочивати козятинчани
- 2 Ботанічний заказник у Збаражі, називається як один із видів птиці
- 5 Село, біля якого росте рідкісна Софора Японська
- 7 Ботанічний заказник неподалік від Махаринців
- 8 Ця порода дерева росте вздовж Білоцерківської траси
- 10 Ставок на Талимонівці
- 12 Ставок біля Вернигородка

По горизонталі

- 3 Село, де видобувають граніт
- 4 Гідрологічний заказник у Самгородку
- 6 У парку багато каштанів, а на центральній площі — ...
- 9 Річка, яка протікає через Глухівці
- 11 Це дерево часто можна побачити на вулицях міста, колись у Козятині навіть кафе було з такою назвою
- 13 Ставок у Козятині на дачному масиві
- 14 Цей птах зимує на Водокачці
- 15 Яка річка протікає через Самгородок?
- 16 Офіційна назва Водокачки

ВІДПОВІДІ

По вертикалі: 1 Медведівка, 2 Курочка, 3 Солянське, 7 Каштан, 13 Глинка, 14 Лебідь, 15 Десна, 16 Глива

По горизонталі: 3 Жежеля, 4 Омелян, 5 Камінь, 6 Каштан, 8 Тополь, 10 Мацька, 12 Шуба, 13 Каштан, 14 Каштан, 15 Десна, 16 Глива

РЕКЛАМА

509970

ДОСТАВКА

**ПІСОК, ПІДСИПКА
ЧОРНОЗЕМ, ВІДСІВ, ДЕФІКАТ
КАМІНЬ, ГЛИНА, ЩЕБІНЬ**
(096)736-67-87

509938

**ВАНТАЖНІ
ПЕРЕВЕЗЕННЯ до 8 т**

• **щєбінь**
• **відсів**
• **пісок**
093-636-68-56

506957

**ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА**

ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ
Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
М. КОЗЯТИН
097-665-87-48
Ярослав Васильович

510450

Будівельні роботи

- Укладка тротуарної плитки.
- Покрівля та ремонт дахів.
- Виготовлення та встановлення воріт та заборів з металопрофілю.
- Фундаменти, заливка.
- Водопостачання, опалення, каналізація.
- Монтаж газових та твердопаливних котлів.

063-736-44-94, 097-660-01-68

магазин "КАСКАД"
СПУТНИКОВОЕ ТЕЛЕВИДЕНИЕ

**УСТАНОВКА,
ГАРАНТИЯ,
СЕРВИС**

VIASAT

**БОЛЕЕ 100
ОТКРЫТЫХ ТЕЛЕКАНАЛОВ**
ул.Ленина, 15а тел.: (097)993-29-42,
(063)260-10-35, 093-529-60-98

510347

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКИД

-ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ
-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

509437

510349

БЕНЗОКОСИ

• **Запчастини** • **Ремонт**
• **Гарантія** • **Кредит**
БЕНЗОПИЛИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а
(р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») 098-26-141-61
м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14
(навпроти книжкового м-ну) 067-732-94-19

508276

КРИНИЦІ КОПАЄМО

**Чистим
докопуємо**
Копавемо вигрібні ями,
каналізації, траншеї.

**097-968-28-96
098-903-12-59**

АНЕКДОТИ

Альпініст впав у прірву. Друзі по рації:
— Ти живий?
— Живий!
— Руки цілі?
— Цілі!
— Ноги цілі?
— Цілі!
— Тоді піднімайся!
— Не можу, я ще не долетів...

За численними зверненнями користувачів, у Фейсбуці може з'явитися функція: Додати у вороги.

Поплавський надав свої пісні для допиту полонених.

Російські війська від'ємно захопили острів Зміїний. Вони продовжують негативно його контролювати.

В Білорусі тільки картопля зберегла честь мундиру.

Галя живе без нервових зривів!.. бо Галя живе так, що нервові зриви у інших!

Є дві новини: погана і добра. Погана — росіяни дохнуть на асфальті і не удобрюють наші чорноземи, а хороша — ми ж можемо їх туди перетягнути!

Дівчина на сповіді в храмі:
— Батюшко, грішна я: об'їдалася, пиячила, чинила розпусту...
— Знаю, донько моя.
— Звідки?
— Підписаний на твої «Інстаграм».

— Щось ви маєте поганий вигляд, синці під очима, ви що, випиваєте?
— Ні-і-і, я вишиваю!

— А я вам так скажу: чоловік, який не має автомобіля і дружини, практично беззахисний перед алкоголем.

— Миколко, виповниться тобі три рочки, на той час мама з татом назбирають грошей і куплять тобі сестричку.
— Навіщо нам гроші тратити? Мама у нас ще молода, вона і народити може!

— Ти куди так поспішаєш?
— Маю вечерю зварити...
— А дружина на роботі?
— Вдома.
— Хвора?
— Ні. Голодна!

Чоловік спитав:
— Що на вечерю?
Відповідаю:
— Класне кавказьке блюдо — жеришодали...

Сьогодні місцями дощ. Ну, а як не буде — значить, ви були не в тих місцях!

Моя промова буває блискучою. А буває — з матовим покриттям.

Сьогодні сідає до мене інструктор по водінню в машину, а я йому:
— З рідними попрощалися?
Він аж покурити виліз...

Вчені довели, що найбільш балакуча баба — це п'яний чоловік!

— Як вам мій тортик? Правда, смачно?
— Смачний, смачний... Для тих, хто смачного не куштував!

— З метою покращення якості

послуг наша розмова може бути записана.
— Я, мабуть, в інший раз прийду сповідатися...

Дружина запитує у чоловіка:
— А, хто тобі порадив одружитися на мені?
— Не пам'ятаю, у мене багато ворогів!

Якщо воно має вигляд людини, ходить, як людина, і розмовляє, як людина — не факт, що воно насправді людина: це може бути галіма русня.

— А що ви одягнете в день смерті путіна?!?
— Сподіваюсь, ще шорти...

Орки, прочитавши: Жінка сварила чоловіка — знову звинувачують нас у людожерстві...

— Я ж казав попереджувальний постріл! Ти влучив йому в мордяку!
— Це і був попереджувальний постріл... Зате інші тепер цілком попереджені:)

Зайшов сьогодні в магазин біля дому, щоб купити кавун. Сказали: Не беріть цей імпортний, почекайте пару тижнів — завезуть Херсонські... Почекаю!

Коли Україна розірвала дипвідносини з КНДР, ми всі дізналися, що в Україні були дипвідносини з КНДР.

Знаєте, який гурт слухали російські солдати на складі в Новій Каховці за півхвилини до смерті? 30 seconds to Himars...

Слідкую за ситуацією з Джонсоном і думаю, що якби у відставку подав, скажімо, Шмигаль, українці б так не переймались...

— Ми розглянули ваше резюме, і в загальному ми не вражені...
— А ваш офіс теж, так собі... вікнами не виходить на Волл — стріт...

Дзвінок у лікарню:
— У в мого чоловіка — 38,5 ...
— Нічого собі!.. А скільки в ширину?

І в гостях добре. І вдома добре. Скрізь добре. Тільки б не на роботі...

— Коханий, як тобі моя нова стрижка?
— Нормально, відросте...

— Лікарю, я жити хочу! Зробіть щось!
— А у вас гроші є?
— Немає...
— Ну для чого вам таке життя?

— Не розумію, як вони дізналися мій пін-код банківської картки?
— А який пін-код у тебе був?
— Рік канонізації Святого Домініка папою Григорієм IX.
— І який це рік?
— 1234.

Чоловік дружині:
— Хочеш розкажу скандальну новину?
— Давай...
— Я аван пропив...

Злодій залазить у будинок, а там — папуга.
— А Кеша все бачить?
Злодій накрив рушником клітку, папуга:
— А Кеша не я! Кеша — бульдог...

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	 GISMETEO	 SINOPTIK	 METEO.UA
ЧЕТВЕР 21.07	 +28 +12	 +26 +15	 +27 +14
П'ЯТНИЦЯ 22.07	 +31 +16	 +28 +15	 +29 +16
СУБОТА 23.07	 +37 +19	 +30 +17	 +30 +17
НЕДІЛЯ 24.07	 +37 +19	 +27 +16	 +31 +17
ПОНЕДІЛОК 25.07	 +26 +16	 +26 +16	 +27 +15
ВІВТОРОК 26.07	 +22 +15	 +27 +16	 +33 +20

ГОРОСКОП

ОВЕН
Налаштовуйтеся на те, що вам доведеться вислуховувати та виконувати докладні рекомендації начальства чи старших родичів. У середині тижня не виключено безліч непорозумінь, незручностей і навіть конфліктних ситуацій.

ТЕЛЕЦЬ
Перша половина тижня може виявитися дуже напруженою. Бажано не приймаати важливих рішень та не давати остаточних відповідей. Друга половина тижня буде сприятлива для творчих планів та задумів.

БЛИЗНЮКИ
У вас вдалий період. Чітко сформулюйте, чого ви хочете, і спокійно пливіть за течією, все поступово влаштується саме так, як вам потрібно. На вас чекають інтелектуальні заняття, важливі переговори, цікаві візити та поїздки.

РАК
Тверезий розум і інтуїція допоможуть вам блискуче впоратися із ситуацією, що склалася. Цікава робота дозволить вам уникнути різних перепадів настрою.

ЛЕВ
Спрямуйте ваші сили на збереження вашого становища на роботі та в сім'ї, бережіть свою репутацію. Не відмовляйтеся від можливостей професійного зростання, але й не прагніть стати начальником, пройшовши по головах.

ДІВА
Цього тижня у вас з'явиться шанс значно просунутися вперед, потрібно лише правильно вибрати напрямок і не пасувати перед перешкодами. У роботі буде дуже сильний дух суперництва. Уникайте надмірних навантажень.

ТЕРЕЗИ
Сприятливий час для втілення навіть найбільш оригінальних і фантастичних ідей. Вас зрозуміють і допоможуть. Згадайте про обіцянку, дану деякий час тому, настав час її виконувати.

СКОРПІОН
Постарайтеся не квапити події та приймати їх такими, якими вони є насправді, намагаючись не надто прикрашати картину як рожевими, так і чорними тонами. Головне — не метушитися і спокійно вирішувати всі проблеми.

СТРЕЛЕЦЬ
Ви зможете блиснути своєю ерудицією, показати приклад працездатності. Начальство оцінить ваші заслуги, можете розраховувати на премію. Можливе зміцнення професійного та фінансового стану.

КОЗЕРІГ
Цього тижня ви маєте ризик дізнатися, що таке обман і зрада. Успіх на роботі базуватиметься на вашій пунктуальності та сумлінності. Не дозволяйте людям маніпулювати вами.

ВОДОЛІЙ
Не ходіть по колу. Пора підняти свою професійну планку, зробіть щось для себе та свого майбутнього. Ділові зустрічі з партнерами у першій половині тижня виявляться дуже успішними. У середині тижня краще не потрапляти на очі начальству, щоб уникнути конфлікту.

РИБИ
Справи можуть піти не зовсім так, як ви очікували, ваші перспективи будуть досить туманні. Якщо ви не впевнені у своїх діях, краще не поспішати, це дозволить уникнути багатьох проблем надалі. Не заощаджуйте час на сні, щоб до інших факторів не додалася ще й неуважність.